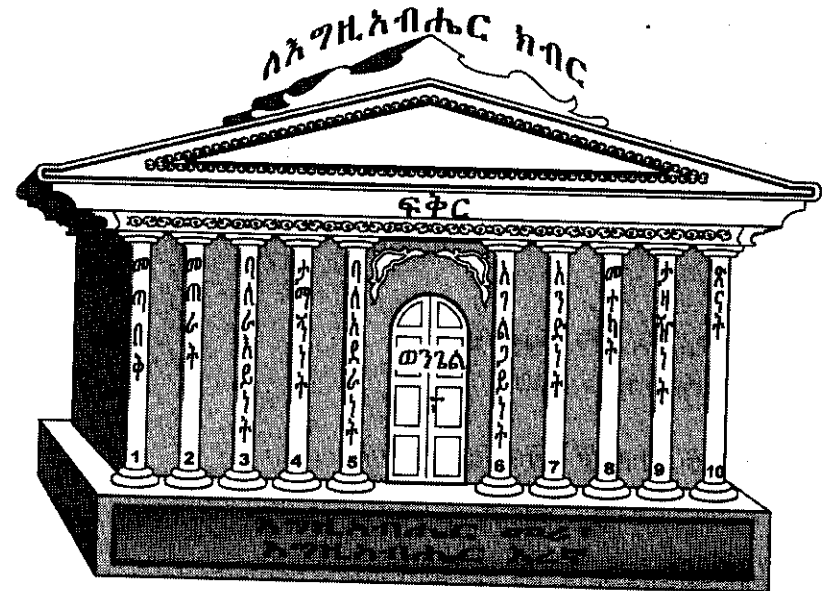


መልካም እረኝነት

ክርስቲያናዊ መሪነት በ፪ኛው ሺህ ኢትዮጵያ
ቅጽ ፬ የክርስቲያን መሪነት መንፈሳዊ ሕንጻ



የቅጂ መብት - © መልሳቸው መስፍን - 2005
© Melisachew Mesfin - 2013

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው፡፡

ይህን መጽሐፍ ለንግድ ወይም ትርፍ ለሚያስገኝ ሥራ በሙሉም ሆነ በክፊል አባዝቶ መጠቀም አይፈቀድም፡፡ ሆኖም በደራሲው ፈቃድ ለማስተማር አገልግሎት በጥቂትም ሆነ በብዙ አባዝቶ በነጻ ማሰራጨትና መጠቀም ይበረታታል፡፡

በክፍሉ ካልተጠቀሰ በስተቀር የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተወሰዱት በኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር በ1962 ዓ.ም. ከታተመው አማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ ነው፡፡

የመጀመሪያ እትም 1999 ዓ.ም.
First printing - 2007

ተስፋፋቶ የተዘጋጀ እትም 2005 ዓ.ም.
Expanded Edition 2013

በመጽሐፉ ላይ አስተያየት ቢኖርዎት ለጸሐፊው በፖ. ሳ. ቁጥር 31716፣ አዲስ አበባ ብሎ መላክ ይቻላል፡፡

አበርክቶ

በተከታታይ ቅጾች የተዘጋጀውን ይህን መጽሐፍ

ለሙሉ ወንጌል አማኞች ቤተ ክርስቲያን

ሳበረከት

ከእህት አብያተ ክርስቲያናት ጋር በመሆን

በ፫ኛው ሺህ ኢትዮጵያ

የሚጠበቅባትን ተልእኮ በሙላት እንድትፈጽም በመመኘትና

በመጸለይ ነው፡፡

ማውጫ

መግቢያ	6
ክፍል አንድ፡- የክርስቲያናዊ መሪነት ሕንጻ ጽኑ መሠረት	7
1.1 እግዚአብሔር መሪ	7
1.2 እግዚአብሔር አረኛ	21
1.3 ኢየሱስ ክርስቶስ መልካሙ አረኛ	25
1.4 መንፈስ ቅዱስ መልካም መሪና አስተማሪ	28
ክፍል ሁለት፡- የክርስቲያናዊ መሪነት ሕንጻ ዓምዶች	34
ዓምድ 1፡- መግባቢያ	34
ዓምድ 2፡- መጠራት	46
ዓምድ 3፡- ባለራእይነት	50
ዓምድ 4፡- ታማኝነት፤	58
ዓምድ 5፡- ባለ አደራነት	68
ዓምድ 6፡- አገልጋይነት	76
ዓምድ 7፡- አንድነት	83
ዓምድ 8፡- መተካት	88
ዓምድ 9፡- ታዛዥነት	95
ዓምድ 10፡- ጽናት	101
ክፍል ሦስት፡- የክርስቲያናዊ መሪነት ሕንጻ ድምድማት፡- ፍቅር	113
ክፍል አራት፡- የክርስቲያናዊ መሪነት ሕንጻ ቦር፡- ወንጌል	129
ክፍል አምስት፡- የክርስቲያናዊ መሪነት ሕንጻ ጉልላት፡- ሁሉን ለእግዚአብሔር ከብር ማድረግ	139
ዋቢ መጻሕፍት	146

መግቢያ

መልካም አረኝነት በሚል ርዕስ በቀረቡ ሦስት ተከታታይ ቅጾች ስለ ክርስቲያናዊ መሪነት ምንነትና ተግባር ለማየት ሞክረናል። በተለይም በቅጽ ሦስት ለክርስቲያናዊ መሪነት ከመጽሐፍ ቅዱስ ምሳሌዎችን በስፋት ተመልክተናል።

የዚህ ቅጽ ትኩረት ደግሞ እስካሁን ካየነው ዋና ነጥቦችን በማሳሰብ፤ በማጥለልና በማጥፋት ስለ መንፈሳዊ መሪነት ሁኔታ የሆኑ ሀሳቦችን ማቅረብ ነው። እነዚህም ነጥቦች በሕንጻ ምሳሌ ቀርበዋል። በቀዳሚው ክፍል 1 የቀረበው የክርስቲያናዊ መሪነት «ጽኑ መሠረት» የሆነው «የእግዚአብሔር መሪነትና አረኝነት» ነው። በሚቀጥሉት ምዕራፎች በቅደም ተከተል የመሪነት ዓምዶች፤ የመሪነት ድምድማት፤ የመሪነት በርና የመሪነት ጉልላት ቀርበዋል። እነዚህ ምዕራፎች በአንድነት ሲታዩ ጥበበኛ አናጺ የሚሠራው የክርስቲያናዊ መሪነት ሕንጻን ይሰጣሉ።

ገና ከመግቢያው ለማሳሰብ የምንወደው ክርስቲያናዊ መሪነት የሚጀምረው የእግዚአብሔርን መሪነትና አረኝነት በመገንዘብ መሆኑን ነው። ያለ ጽኑ መሠረት ሕንጻ እንደማይኖር ሁሉ ያለ እግዚአብሔር መሪነትና አረኝነት ክርስቲያናዊ መሪነት አይታሰብም።

ከፍል አንድ፡-

የክርስቲያናዊ መሪነት ሕንጻ ጽኑ መሠረት፡- እግዚአብሔር መሪ፤ እግዚአብሔር አረኛ

የክርስቲያናዊ መሪነት ሕንጻ ጽኑ መሠረት የእግዚአብሔር መሪነት ነው። የእግዚአብሔር መሪነት ስንል አረኝነቱን ይጨምራል። የእግዚአብሔር አረኝነት ስንልም መሪነቱን ያጠቃልላል። በዚህ ምዕራፍ የእግዚአብሔርን መሪነትና አረኝነት በቅደም ተከተል እንመለከታለን።

1.1 እግዚአብሔር መሪ፤

ስለ እግዚአብሔር መሪነት በግልጽ ከሚያስተምሩ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች አንዱ በዘጸ 13:17-18 እና ቁ. 22 የሚገኘው ነው።

እንዲህም ሆነ፤ ፈርዖን ሕዝቡን በለቀቀ ጊዜ ምንም ቅርብ ቢሆን እግዚአብሔር በፍልስጥኤማውያን ምድር መንገድ አልመራቸውም፤ እግዚአብሔር፡- ሕዝቡ ሰልፉን ባዩ ጊዜ እንዳይጸጽተው ወደ ግብፅም እንዳይመለስ ብሎአልና። ነገር ግን እግዚአብሔር ሕዝቡን በዙሪያ መንገድ በኤርትራ ባሕር ባለቸው ምድረ በዳ መራቸው። ...በቀንና በሌሊትም ይሄዱ ዘንድ፤ መንገድ ሊያሳያቸው ቀን በደመና ዓምድ፤ ሊያበራላቸውም ሌሊት በእሳት ዓምድ እግዚአብሔር በፈታቸው ሄደ (ዘጸ 13:17-21)።¹

¹ በአዲሱ መደበኛ ትርጉም መጽሐፍ ቅዱስ «ፈርዖን ሕዝቡን በለቀቀ ጊዜ እዳራጭ ቢሆንም እንኳ እግዚአብሔር በፍልስጥኤማ ምድር በሚያልፈው መንገድ አልመራቸውም ጦርነት ቢያጋጥማቸው ሐሳባቸውን ለውጠው ወደ ግብፅ ይመለሱ ይሆናል ብሎአልና። ስለዚህ እግዚአብሔር ሕዝቡን ዙሪያ በሆነው በምድረ በዳው መንገድ ወደ ቀይ ባሕር መራቸው» ይላል።

አስራኤላውያን ለበርካታ ዓመታት በብዙ መከራ ውስጥ ቆይተዋል። አሁን የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል የሚፈጸምበት ጊዜ ደረሰ። ከግብጽ ሲወጡ ቁጥራቸው ሁለት ሚሊዮን ያህል እንደ ነበረ ይገመታል። በሕዝቡ መካከል ረጅም መንገድ መሄድ የማይችሉ ሽማግሌዎችና አርጊቶች፤ የሚያጠቡ እናቶችና ሕጻናት፤ ወጣቶችና ጎልማሶች ይኖራሉ። የዮሴፍንም አጥንት ይዘዋል።

እንዲህ ቁጥሩ እጅግ ብዙ የሆነና ለመውጣት የጓጓን ሕዝብ ከግብጽ እንዲያወጣና እንዲመራ እግዚአብሔር ሙሴን ሾሟል (ዘጸ 3:10-11)። መሪው ሙሴ እንዴትና በየትኛው መንገድ ይመራቸው ይሆን? ሙሴ ከወገን አለቆች ጋር ቢመካከር ሁሉንም የሚያስማማ የትኛው አማራጭ መንገድ ይሆን? ለሚመርጡትስ መንገድ ምን ያህል ስንቅ ያስፈልጋቸዋል?

ከከፍሉ

- «እግዚአብሔር ... አልመራቸውም» (ቁ. 17)
- «እግዚአብሔር ... መራቸው» (ቁ. 18)
- እግዚአብሔር በፊታቸው ሄደ (ቁ. 21) የሚለውን እንገነዘባለን።

ከእነዚህ ነጥቦች በግልጽ የምናስተውለው እውነት አስራኤላውያንን የመራ ራሱ እግዚአብሔር መሆኑን ነው። አመራሩም የተገለጸው፡- ባለመምራት፤ በመምራትና በፊታቸው በመሄድ ነው።

- ያልመራቸው - በቅርብ (አቋራጭ) መንገድ ነው።
- የመራቸው - በዙሪያ መንገድ፤ በምድረ በዳ፤ ባሕር ባለበት ነው።
- በፊታቸው የሄደው መንገድ ሊያሳያቸው ነው።

አቋራጭ በሆነው መንገድ ያልመራቸው ምክንያት የመጨረሻውን ውጤት አስቀድሞ ስለሚያውቅ ነው። ከቃሉ እንደምንገነዘበው በቅርቡ መንገድ ቢሄዱ መጨረሻው ጸጸት አለበት። በዚያ መንገድ

ቢሄዱ ወደታሰበው ስፍራ አይደርሱም። የተስፋይቱን ምድር አይወርሱም። ስለዚህ መሪው እግዚአብሔር በማይጸጸቱበትና ከነዓን በሚገቡበት መንገድ መራቸው።

ይህ እግዚአብሔር ለሕዝቡ የመረጠላቸው መንገድ «ዙሪያ» በመሆኑ ብዙ ጊዜና ጉልበት ይወስዳል፤ «ምድረ በዳ» በመሆኑ የውኃ ፍላጎታቸው ከፍ ይላል፤ አባቡና ጌንጡ ይበዛል፤ ወደ «ባሕር» ስለሄዱ ይህ ሁሉ ሕዝብ እንዴት ያቋርጠዋል? ስንት መርከብ ያስፈልጋል? ከየትስ ይገኛል?

የሕዝቡ መሪ እንዲሆን የተሾመው ሙሴ ሕዝቡ የሚጓዝበትን መንገድ በራሱ ቢመርጥ ወይም ከወገን አለቆች ጋር ተመካከሮ ቢወስን ኖሮ በቅርብ ወይም «በአቋራጭ» መንገድ መሄድን እንደሚወስን መገመት አያዳግትም። ይህ ቅርብ (የፍልስጥኤማውያን) መንገድ የቀደመት የአስራኤል አባቶች ከከነዓን ወደ ግብጽ ሲመጡ የተጓዙበት መንገድ ነው። አብርሃም (ዘፍ 12:10)፤ ዮሴፍ ሲሸጥ (37:28)፤ የዮሴፍ ወንድሞች (42:3)፤ ያዕቆብ (46:3) መጥተውበታል። ይህ የታወቀ «የገበያ» መንገድ ነው። በሳምንት ያህል ጊዜ መድረስ ይቻላል። እግዚአብሔር ግን በመሪነቱ ይህን «አቋራጭ» መንገድ አልመረጠላቸውም። ዙሪያ የሆነ፤ ባሕር ያለበትና የምድረ በዳን መንገድ መረጠላቸው። (ቀጥሎ ያለውን ስዕል (ካርታ) ይመልከቱ)።

ቃሉ በግልጽ እንደሚናገረው እግዚአብሔር «መንገድ ሊያሳያቸው ቀን በደመና ዓምድ፤ ሊያበራላቸውም ሌሊት በእሳት ዓምድ እግዚአብሔር በፊታቸው ሄደ»። ቀድሞ ፊት መሄድና ለተከታዮቹ መንገድ ማሳየት የመሪ ዋና ኃላፊነት ነው። እግዚአብሔር በሕዝቡ ፊት ሄደ፤ መንገድንም አሳያቸው። ቀን በደመና ዓምድ ሌሊት በእሳት ዓምድ በፊታቸው ሄደ። ከሕዝቡ ጋር የነበረው ቀንና ሌሊት ነው።

እስራኤል-ና ከግብፅ ሲወጡ
እግዚአብሔር የመራቸው መንገድ

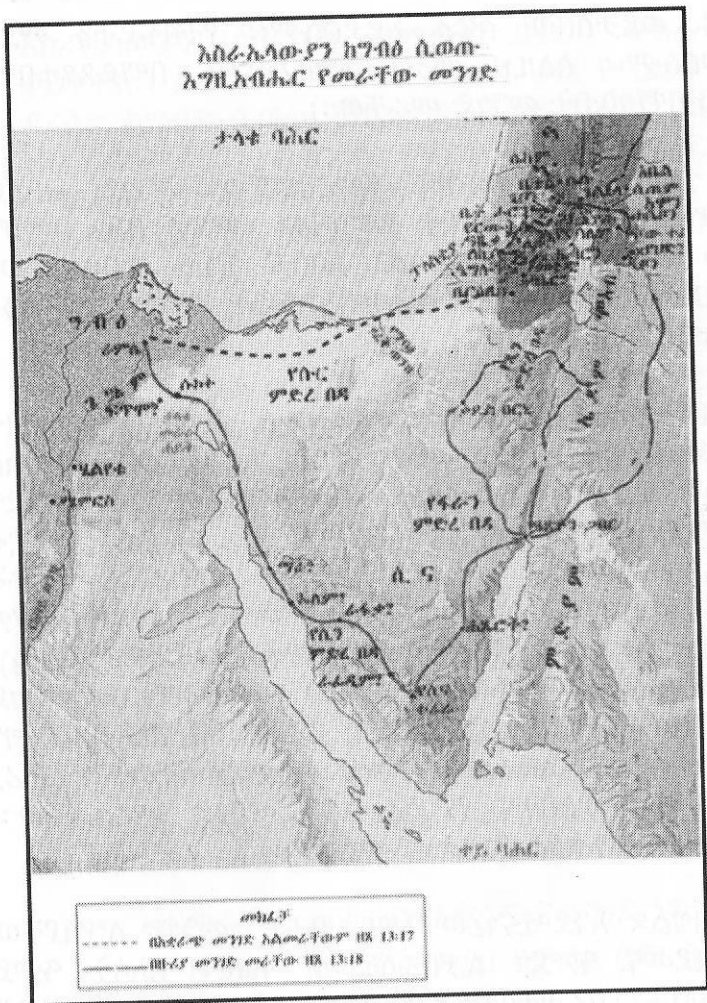


እስካሁን ከተመለከትነውና ከሰዕሉም እንደምንገነዘበው፡- የሕዝቡ መሪ በእርግጥ እግዚአብሔር ነው፡፡

በመሪነት ሦስት ቁልፍ ነጥቦች አሉ፡፡ መንገድን ማወቅ፤ መንገድን ማሳየትና አብሮ መጓዝ ናቸው፡፡ እግዚአብሔር ሁሉንም አድርጓል፡፡ ቅርብ መንገድን ያውቃል፤ ዙሪያ መንገድንም ያውቃል፡፡ በእንደኛው መንገድ ያልመራቸው እግዚአብሔር ነው፤ በሌላኛው መንገድ የመራቸውም እርሱ ነው፡፡ ይህም ለዓላማው ነው፡፡ በመራቸው መንገድ ደግሞ እርሱ እግዚአብሔር በፈታቸው ሄደ፡፡

እግዚአብሔር ስለ መሪነቱ ሲናገር «...በምትሄድባትም መንገድ የምመራህ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ» (ኢሳ 48:17) ይላል፡፡ ሙሴ ለሕዝቡ ሲናገር «...በሄዳችሁበት መንገድ ሁሉ፤ ...አምላክህ እግዚአብሔር እንደተሸከመህ ...ትሄዱበት ዘንድ የሚገባውንም መንገድ እንዳሳያችሁ ...በፈታችሁ በመንገድ ሲሄድ የነበረውን አምላካችሁ እግዚአብሔርን...» (ዘዳ 1:32-33) አለ፡፡ እንዲሁም «አምላክህ እግዚአብሔር እርሱ በፊትህ ያልፋል...» (ዘዳ 31:3) ብሏል፡፡ ዘማሪውም «ወደሚኖሩበት ከተማ ይሄዱ ዘንድ የቀና መንገድን መራቸው» (መዝ 107:7) አለ፡፡ መንገድን የሚያሳየው እግዚአብሔር እርሱ ከኋላም የሚከተል መሆኑን ነቢዩ ኢሳይያስ «እግዚአብሔር ይቀድማችኋልና፤ የእስራኤልም አምላክ ይከተላችኋልና» (ኢሳ 52:12) ብሎ ተናግሯል፡፡

እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚመራው ከዓላማውና ከግብፅ አንጻር በጥንቃቄና በቅርበት ነው፡፡ መንገድን የሚመርጠው ከመንገዱ ርቀትና ቅርበት አንጻር ብቻ ሳይሆን «ለራሱም የከበረ ስም ያደርግ ዘንድ ውኃውን በፈታቸው የከፈለ ...ለራሱም የከበረ ስም ታደርግ ዘንድ ሕዝብን መራሁ» (ኢሳ 63:12-14) እንደሚል ለራሱ ከብርና ዓላማ ነው፡፡ የቅርቡ መንገድ ጸጸት እዳለበት ስለሚያውቅ እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ ጸጸት አልመራቸውም፡፡ በሚሄዱበት መንገድ ሁሉ የሚያስፈልጋቸውን እየሰጠና እየጠበቀ የመራቸው እግዚአብሔር አመራሩ «ሙሉ» ነው፡፡



እስካሁን ከተመለከትነውና ከስዕሉም እንደምንገነዘበው:- የሕዝቡ መሪ በእርግጥ እግዚአብሔር ነው::

1.1.1 መሪው እግዚአብሔር አመራሩ ሙሉ ነው።

እግዚአብሔር ሕዝቡን ሊመራ ሲጀምርና መንገድ ሲመርጥ በመንገዱ ሊኖር የሚችለውን አውቆ የሚሰፈልገውን ሁሉ በመስጠት ነው።

ሙሴ ለሕዝቡ መንገድ መምረጥ ቢጀምር ኖሮ «አንደ ሰው» አስቦ የሚመርጠው አቋራጩን ስለሚሆን እስራኤላውያን ጸጸት ላይ በወደቁ ነበር። እንዲሁም ለመንገዳቸው የሰንቅ ዝግጅት ለማድረግ ቢሞክር ምን ያህል ይበቃዋል? ከወዴትስ ያገኛል? የአሰላለፍና የአካሄድ ቅደም ተከተል ዕቅድ ለማውጣት ቢሞክር ለዚህ ሁሉ አላላፍ ሕዝብ ምን ዓይነት ዕቅድ ያወጣል? ሕዝቡን እንዴት አድርጎ ቢያደራጀው ነው የምግቡና የውኃው ነገር የሚሟላው?

እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ሲናገር «እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ከሠራዊታቸው ጋር አወጣ» (ዘጸ 12:51)፤ እንዲሁም «ከግብፅ ምድር ከባርነት ቤት ያወጣሁህ እግዚአብሔር አምላክህ እኔ ነኝ» (20:2፤ ዘጸ 5:6) ይላል። እንዲሁም «...አወጣኋችሁ ...እርባ ዓመት መራኋችሁ» (አሞ 2:10) ይላል።

ከዚህ በፊት ሰው ባልሄደበት መንገድ በምድረ በዳ ለመሄድ የትኛውን «ካርታ» አይተው ይሄዳሉ? ባሕሩን እንዴት ይሻገሩታል? የምድረ በዳውን መንገድ «አቅመ ደካሞች» እንዴት ይችሉታል? ስለዚህ አመራር ነህምም የሚከተለውን ብሏል።

...በመንገድም ይመራቸው ዘንድ የደመና ዓምድ በቀን፤ የሚሄዱበትንም መንገድ ያበራላቸው ዘንድ የእሳት ዓምድ በሌሊት ከእነርሱ አልራቀም። ያስተምራቸውም ዘንድ መልካሙን መንፈስህን ሰጠሃቸው፤ መናህንም ከአፋቸው አልከለከልህም፤ ለጥማታቸውም ውኃ ሰጠሃቸው። እርባ ዓመትም በምድረ በዳ መገባቸው፤ ምንም አላጡም፤ ልብሳቸውም አላረጀም፤ እግራቸውም አላበጠም (ነህ 9:19-21)።

ነህምም እንደገለጸው እግዚአብሔር ሲመራቸው እስራኤላውያን መንገድ አልጠፋቸውም። «ሕዝቡን በምድረ በዳ የመራ» (መዝ 136:16) እግዚአብሔር መንገድ በማሳየት፤ ባሕርን በመከፈል፤ የዕለት ምግብ በመስጠት የሚጠጡትን ውኃና ሌላውን ፍላጎት ሁሉ በማሟላት መርቷቸዋል። በእርባ ዓመት መንገዳቸው ልብሳቸው አላለቀም። ጤንነታቸው የተጠበቀ ነበር። እንዲሁም ሀሳቡን እንዲያውቁና እንዲከተሉት ያስተምራቸው ነበር። ለመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሕግና ሥርዓትን፤ እርስ በርሳቸው የሚዳጉበትን «መተዳደሪያ ደንብ» ሰጥቷል። «በተስፋም መራቸው አልፈሩም» (መዝ 78:53)። ይህ መሪ ከሕዝቡ የማይለይ፤ በመካከላቸው የሚያድር መሪ ነው። በእርግጥም «ምንም አላጡም»። የእግዚአብሔር አመራር ይህ ቀረ የማይባልበት፤ ምንም የማይጎድልበት፤ ምንም የማይታጣበት፤ ሁለንተናዊና ሙሉ ነው።

ሙሴ የእስራኤላውያን «መሪ» ቢሆን ይህን ሁሉ አሟልቶና አደራጅቶ ሊመራ ባልቻለም ነበር። ሙሴም ሆነ የእስራኤል አለቆች በአንድ ላይ ተማከረው ለእስራኤላውያን መውጣት ዕቅድ ቢያወጡ በምድረ በዳ የሚበሉትን ሊሰጧቸው አይችሉም። ለዚህም ነው እግዚአብሔር ለወር ሙሉ ሥጋ እሰጣቸዋለሁ ሲል ሙሴ «እኔ በመካከላቸው ያለሁ ሕዝብ ስድስት መቶ ሺህ እግረኛ ናቸው፤ አንተም፡- ወር ሙሉ የሚበሉትን ሥጋ እኔ እሰጣቸዋለሁ አልህ። እነርሱን የሚያጠግብ የበሬና የበግ መንጋ ይታረድን፤ ወይስ የባሕር ዓሣ ሁሉ ያጠግባቸው ዘንድ ይሰበሰብላችዋል?» (ዘኁ 11:21-22) ብሎ የመለሰው የፍላጎቱ ትልቅነት አስደንግጦት ነው። እግዚአብሔር የሰጠው መልስ «በውኑ የእግዚአብሔር እጅ አጭር ሆነ? ...ታያለህ» (ዘኁ 11:23) የሚል ነበር።

እግዚአብሔር ሕዝቡን ያወጣቸው በጸና ከንድ ነው (ዘጸ 4:34። በምድረ በዳ ሥጋን የሰጣቸው፤ ከጠላቶቻቸው የታደጋቸው

² Holistic/ comprehensive / complete/ all-inclusive

በተዘረጋ እጅ ነው። መሪው እግዚአብሔር አመራሩ ሙሉ ነው። ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የሚያስፈልገውን ይሰጣል፤ ይታደጋል።

የእግዚአብሔርን መሪነት የሚያውቀው ዳዊት ስለ ሕይወቱና እንቅስቃሴው እግዚአብሔርን አዘውትሮ ሲለምን፡- «በእውነትህ ምራኝ» (መዝ 25:5)፤ «አቤቱ መንገድህን አስተምረኝ፤ ...በቀና መንገድ ምራኝ» (መዝ 27:11)፤ «ስለ ስምህ መንገዴን አቅና ምራኝም» (31:3)፤ «በርሃንህንና እውነትህን ላከ፤ እነርሱ ይምሩኝ» (43:3) ይላል። መምራት (እንዲሁም መመራት) ትክክል (እውነት) ወደሆነው እና በብርሃን (ጽድቅ) መሆን እንደሚገባው ያስገነዝባል።

በመጽሐፍ «...በንስርም ከንፍ እንደ ተሸከምኋችሁ፤ ወደ እኔም እንዳመጣኋችሁ አይታችኋል» (ዘጸ 19:4) እንደተባለው የእግዚአብሔር አመራር መንገድ ከማሳየት ያለፈ መሸከምን፤ መታደግን፤ ማስቻልን ሁሉንም ያጠቃልላል። በዘጸ 32:11-12³ የተገለጸው የእግዚአብሔርን መሪነት በግልጽ ያሳያል።

«ንስር ጫጮቹን እንደሚያወጣ፤

በእነርሱም ላይ እንደሚሰፍ፤

³ As an eagle ...fluttereth over her young ... This beautiful and expressive metaphor is founded on the extraordinary care and attachment which the female eagle cherishes for her young. When her newly fledged progeny are sufficiently advanced to soar in their native element, she, in their first attempts at flying, supports them on the tip of her wing, encouraging, directing, and aiding their feeble efforts to longer and sublimer flights. So did God take the most tender and powerful care of His chosen people; He carried them out of Egypt and led them through all the horrors of the wilderness to the promised inheritance. Jamieson-Fausset-Brown's Bible Commentary.

ከንፎቹን ዘርግቶ ወሰዳቸው፤

በከንፎቹም አዘላቸው።

እግዚአብሔር ብቻውን መሪው

ከእርሱም ጋር ሌላ አምላክ አልነበረም።

ሙሴ እግዚአብሔር መሪው እንደሆነ በውል ተገንዝቦአል። ስለዚህም «መንገድህን እባከህ አሳየኝ» (ዘጸ 33:13) እያለ ይለምናል። እግዚአብሔርም «...እኔ ከአንተ ጋር እሄዳለሁ» (ዘጸ 33:14) ይለዋል።

እግዚአብሔር «ሕዝቤን ታወጣ ዘንድ» (ዘጸ 3:10) ብሎ የጠራውና «ሹምና ቤዛ አድርጎ» (ሐዋ 7:35) የላከው ሙሴን ነው። ታዲያ ሕዝቡን የሚመራው እግዚአብሔር ከሆነ ሙሴ መሪ መባሉ ለምንድን ነው? የመሪነት ድርሻው ምን ነበር? ሙሴ መንገድ መርጦ ሕዝቡን ካላንቀሳቀሰ መሪ እንዲሆን በእግዚአብሔር የተሾመው ለምንድን ነው? ምኑንስ መሪ ሆነ? ስም ብቻ አይመስልምን? የሚል ጥያቄ ሊነሳ ይችላል። መልሱ አጭርና ቀላል ነው። ሙሴ ለሕዝብ መሪነት በእግዚአብሔር የተጠራውና የተሾመው ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ እንዲሠራ ነው። እግዚአብሔርን በመከተል ሕዝብ እንዲመራ ነው። እግዚአብሔር የሙሴና የሕዝቡ ሁሉ መሪ ነው። ሙሴ በእግዚአብሔር መሪነት ሥር የሚያገለግል የሕዝብ መሪ ነው። የሕዝቡ «ዋና» መሪ እግዚአብሔር ነው።

እንግዲህ በክርስቲያናዊ አመራር መሪ ተብለው የሚሾሙ ሰዎች ሁሉ አጥብቀው ሊገነዘቡት የሚገባው ቁም ነገር የሕዝቡ መሪ ሕዝቡን «ሕዝቤ»፤ «የእኔ» ብሎ የሚጠራው እግዚአብሔር መሆኑን ነው። እግዚአብሔር የሕዝቡን የመሪነት ተግባር ለሌላ አላስተላለፈም፤ ወኪልም አላበጀም። ዛሬም በሕዝቡ መካከል በሕያውነቱ የሚኖረው ዘላለማዊ እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚመራ እርሱ «ዋና» ነው።

1.1.2 መሪው እግዚአብሔር ሰውን ለመሪነት ይመርጣል።

እግዚአብሔር ከቁጥቋጦው ውስጥ ሙሴን ጠርቶ «በግብፅ ያለውን የሕዝቤን መከራ በእውነት አየሁ፤ ...ከግብፃውያን እጅ አድናቸው ዘንድ፤ ...አወጣቸው ዘንድ ወረድሁ» ካለው በኋላ የሰጠው ትእዛዝ «አሁንም ና፤ ሕዝቤን የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ ታወጣ ዘንድ ወደ ፈርዖን አልከሃለሁ» የሚል ነበር (ዘጸ 3:7-10)። ሙሴ «...የእስራኤልንም ልጆች ከግብፅ የማወጣ እኔ ማን ነኝ» ብሎ በጠየቀ ጊዜ እግዚአብሔር «በእውነት እኔ ከአንተ ጋር አሆናለሁ፤ እኔም እንደላከሁህ ምልክትህ ይህ ነው...» (3:11-12) ብሎ ምልክት ሰጥቶ ልኮታል።

ሙሴ በእግዚአብሔር «ና» ተብሎ ሲጠራ ተግባሩ ሕዝብን ማውጣት (መምራት) ነው። ይህን የሚሠራው ደግሞ ለጠራው በመላክ (መልእክተኛ በመሆን) ነው። ሕዝቡን ነጻ ለማውጣት አስቀድሞ ያሰበ፤ የወሰነ፤ ጊዜን የመረጠ፤ ለማውጣትም የወረደ እግዚአብሔር «ሙሴንና አሮንንም ላከሁ፤ ...አወጣኋቸው» (ኢያ 24:5) እንዳለ። እንዲሁም «ከግብጽ ምድር አውጥቼሃለሁ» (ሚኪ 6:4) ይላል። ይህንን ተግባር ለማከናወን መልእክተኛ እንዲሆንለት ሙሴን መረጠ። «... ና ወደ ግብፅ አልከሃለሁ፤ አለው» (ሐዋ 7:34) «...እግዚአብሔር ሹምና ቤዛ አድርጎ ላከው» (ሐዋ 7:34)።

በእግዚአብሔር የተመረጠውና ለሕዝቡም መሪ የሚመርጠው እግዚአብሔር መሆኑን የተገነዘበው ሙሴ «...የእግዚአብሔር ማኅበር አረኛ እንደሌለው መንጋ እንዳይሆን፤ በፊታቸው የሚወጣውን በፊታቸውም የሚገባውን የሚያስወጣቸውንም የሚያስገባቸውንም ሰው ...እግዚአብሔር በማኅበሩ ላይ ይሹመው» (ዘኁ 27:16-17) ብሎ ተናግሯል።

እግዚአብሔር በነቢዩ በሚክያስ በኩል ለእስራኤላውያን ሲናገር «ከግብፅ ምድር አውጥቼሃለሁ፤ ...ሙሴንና አሮንን ማርያምንም

ልኬልህ ነበር» (ሚክ 6:4) ብሏል። እንዲሁም አሳፍ እግዚአብሔርን በመዝሙር ሲያመሰግን «በሙሴና በአሮን እጅ ሕዝብህን እንደ በጎች መራሃቸው» (መዝ 77:20) ይልና «ሕዝቡን ግን እንደ በጎች አሰማራቸው፤ እንደ መንጋም በምድረ በዳ መራቸው» (78:52) ይላል። መሪው እግዚአብሔር መሆኑንና አመራሩም በሙሴና በአሮን በኩል እንደሆነ እናስተውላለን።

እስጢፋኖስ ስለ እስራኤላውያን ከግብጽ መውጣት ሲናገር «ይህ ሰው [ሙሴ] ...በምድረ በዳም አርባ ዓመት ድንቅና ምልክት እያደረገ አወጣቸው» (ሐዋ 7:36) ብሏል። ድንቅና ምልክቱ የተደረገው በሙሴ እጅ ነበር። ነህምም «... ምልክትና ተአምራት አሳየህ» (ነህ 9:10) እንደሚል ድንቅና ምልክቱን በእውን ያደረገው (ወይም ያደርግ ዘንድ ሙሴን ያዘዘው) እግዚአብሔር ነው። ይህ ከንውን እንዴት እንደ ነበር የበለጠ ለመገንዘብ እንዲረዳን አስቲ ባሕር ተከፍሎ እስራኤላውያን በወጡ ጊዜ የሆነውን ከዘጸ 14 እንመልከት።

- «እግዚአብሔርም ሙሴን ...እጅህንም በባሕሩ ላይ ዘርጋ፤ ከፈለውም» (15-16) አለው፤
- «ሙሴም በባሕሩ ላይ እጁን ዘረጋ...» (21)፤
- «እግዚአብሔርም ሌሊቱን ሁሉ ጽኑ የምሥራቅ ነፋስ እምጥቶ ባሕሩን አስወገደው፤ ባሕሩንም አደረቀው፤ ውኃውም ተከፈለ» (21)
- «እግዚአብሔርም ሙሴን ...እጅህንም በባሕሩ ላይ ዘርጋ፤ ውኃውም ...ይመለስ» (26) አለው፤
- «ሙሴም እጁን በባሕሩ ላይ ዘረጋ ...ተመለሰ» (27)
- «እግዚአብሔር ...እስራኤልን ...አዳነ» (30)
- «ሕዝቡም እግዚአብሔርን ፈሩ» (31)
- «በባሪያውም በሙሴ አመኑ» (31) ይላል።

አሁን በግልጽ እንደተመለከትነው የሙሴ አመራር እግዚአብሔር የሚያዘውን መፈጸም ነበር። የሥራው ጀማሪ እግዚአብሔር ነው በየደረጃው መደረግ ያለበትን የሚናገር እርሱ ነው። የሙሴ ድርሻ የእግዚአብሔርን ሀሳብ በትክክል መፈጸም ነው። የክርስቲያናዊ መሪነት ቁም ነገሩ ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ መሥራት ማለትም ስለዚህ ነው።

ከእግዚአብሔር ጋር በአገልግሎት ስለ መተባበር ሐዋርያው ጳውሎስ በቆሮ 3:9 ሲጽፍ «ከእርሱ ጋር አብረን የምንሠራ ነንና» ብሏል። አገልግሎት የእግዚአብሔር በሆነ ሥራ ላይ ከእርሱ ጋር አብሮ መሥራት ሲሆን ይህ «አብሮ መሥራት» በእኩያምነት አብሮ ቀንበር መሸከምን አያመለክትም። «አብሮ መሥራት» ከእርሱ ጋር መሥራትና ለእርሱ መሥራት ነው። የእግዚአብሔር በሆነው ሕንጻ ወይም እርሻ ላይ የእግዚአብሔር ሠራተኛ፣ መልእክተኛ (ወይም መልእክት አድራሽ) መሆን ነው። እግዚአብሔር የሚጠቀምበት መሣሪያ መሆን ነው።

መሪ ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ የሚሠራ ስለሆነ የሚሠራውን እግዚአብሔር እየሠራ ካለው ጋር አመሳሰሎ መሥራት ይጠበቅበታል። በተሰጠው ንድፍ መሠረት አስመስሎ መሥራት እሠራውን እያዩ፣ እርሱንም እየሰሙ መሥራት ማለት ነው። ይህም ፈቃዱ በሰማይ እንደሆነ ሁሉ በምድርም እንዲፈጸም መፈለግን፣ መጸለይን፣ ለሥራው ምሳሌ መቀበልንና በተግባር መተርጎምን ሁሉ ያካትታል።

⁴ For we are labourers together with God: ye are God's husbandry, ye are God's building. (KJV). For we are God's fellow workers; you are God's field, God's building. (NIV).

⁵ A tool in the hand of God

በሰማይ የሚከናወነውን አስመስሎ ስለ መሥራት ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወትና አገልግሎት በጉልህ እንማራለን። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲያገለገል አባቱ ሲያደርግ ያየውን ያደርግ እንደ ነበረ ተናግሯል። ጥቂት ምሳሌዎችን እንመልከት።

- «... ያ [አብ] የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ይህን እንዲሁ ያደርጋልና» (ዮሐ 5:19)።
- «... እንደሰማሁ አፈርዳለሁ» (ዮሐ 5:30)
- «... አባቴም እንዳስተማረኝ እነዚህን አናገር ዘንድ» (ዮሐ 8:28)

ይህ ምን ማለት ይሆናል? ጌታ ሁልጊዜ ከአብ ጋር የማያቋርጥ ግንኙነት እንዳለውና በምድር የሚሠራው በሰማይ ከተፈቀደው ጋር የሚሰማማ (አምሳያ) መሆኑን ያሳየናል። የእንዲህ ዓይነት ፍጹም ስምም የሆነ አገልግሎት ምንጩ፡-

- የጌታ ኢየሱስ ዓላማ («መብሉ») የላከውን የአብን ፈቃድ ማድረግ ስለሆነ ነው (ዮሐ 4:34፤ 6:38)
- ጌታ ኢየሱስ የተላከው በአብ ስለሆነ ነው (ዮሐ 8:42)
- ጌታ ኢየሱስ የራሱን ክብር ስላልፈለገ ነው (ዮሐ 8:50)
- ጌታ ኢየሱስ አብ የሰጠውን ጽዋ ለመጠጣት የወሰነና የታዘዘ ስለ ነበር ነው (ዮሐ 18:11፤ ማቴ 26:39፤ ሮሜ 15:3)

እንደ ጌታ ኢየሱስ በእግዚአብሔር የተሾመ እንጂ ራሱን ያልሾመ፣ ለእግዚአብሔር ፈቃድ የሚታዘዝና የአገልግሎቱ ዓላማ እግዚአብሔርን ማክበር የሆነ መሪ ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ የሚሠራ ሰው ነው።

እንግዲህ ይህ ከጌታ የምንማረው ከአብ ጋር «ፍጹም ስምም» ሆኖ ማገልገል በክርስቲያን መሪዎች ዘንድ ስለ አመራር መሠረታዊ ግንዛቤ የሚያስፈልገው ቁም ነገር ነው። በእግዚአብሔር ዘንድ እየሆነ ያለውን እያዩ (እየተረዱ) በምድር ያንኑ ንድፍ ተከትሎ ማገልገል መቻል በአገልግሎት ወደ ፍጹምነት ማደግ ነው። አገልጋዮችም ወደዚህ እንድንደርስ ተጠርተናል።

ጌታ እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን «የሚጠብቋቸውንም አረኞች አስነሳላቸዋለሁ» (ኤር 23:4) እንዲሁም «እንደ ልቤም በግ ጠባቆችን አሰጣችኋለሁ፤ በእውቀትና በማስተዋልም ይጠብቋችኋል» (ኤር 3:15) እንዳለ ትልቁ አረኛ በሥሩ ሆነው ፈቃዱን በማድረግ የሚያገለግሉ አረኞችን ለቤተ ክርስቲያን ይሰጣል።

1.1.3 መሪ ብቃቱን «ከትልቁ መሪ» ከእግዚአብሔር ያገኛል።

ለእግዚአብሔር አገልግሎት የሚበቃ ማንም ሰው የለም። ለሰው ብቃቱ እግዚአብሔር ነው። እስራኤላውያንን እንዲመራ ሙሴ በእግዚአብሔር በተጠራ ጊዜ ራሱ ለመምራት እንደማይበቃ በመረዳት ከእግዚአብሔር ጋር መከራከር ጀመረ።

ሐዋርያው ጳውሎስ የተማረ፤ በዘመኑ ኅብረተሰብ መለኪያ ከፍተኛ ደረጃ ያለው ሰው ሆኖ እያለ የእግዚአብሔርን ጥሪና አገልግሎት በተመለከተ ግን ሁሉን እንደ «ጉድፍ» ይቆጥር ነበር። በአንጻሩም ብቃቱ እግዚአብሔር እንደሆነ ጠንቅቆ አውቆአል። ስለሆነም የአገልግሎቱን ውጤት ሲያስብ «በእኔ አድርጎ ከሠራው በቀር» (ሮሜ 15:18) በማለት እግዚአብሔር በእርሱ አልፎ እንደሠራ እንጂ እርሱ ራሱ እንዳልሆነ በማወጅ አምላኩን ያከብራል። ደግሞም «ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ በገዛ እጃችን እንደሚሆን

እንዳችን ስንኳ ልናስብ ራሳችን የበቃን አይደለንም» (2ቆሮ 3:5) ይላል።

በመሠረቱ የእግዚአብሔርን አገልግሎት ለመፈጸም ማንም ሰው ብቁ አይደለም። አገልጋይ በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ፊት የሚቆም ነውና በኃያሉ አምላክ ፊት ሊቀርብ፤ ስሙንም ጠርቶ ሊያገለግለው ማን ይችላል? ። እግዚአብሔር ሞገስ የሰጠው ሰው ካልሆነ በስተቀር በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት ላለው መንፈሳዊ አገልግሎት ብቁ የሚሆን ሰው የለም። እግዚአብሔር ለመሪነት ሲጠራ ኃይል፤ ጸጋና ማስቻል ሁሉ ከእርሱ ነውና እግዚአብሔር ብቃትን ይሰጣል። «ከሰማይ ካልተሰጠው ሰው አንዳች ሊቀበል አይችልም» (ዮሐ 3:27)።

በክርስቲያናዊ መሪነት በተደጋጋሚ የሚከሰት አንድ ትልቅ ስህተት መንፈሳዊ ሥራን ያለ እግዚአብሔር ለመሥራት ማሰብ ነው። የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ከእርሱ ጋር ሳይራመዱ፤ ከሀሳቡም ጋር ሳይስማሙ ሥራውን እንደሚሠሩ አድርጎ መቁጠር መታለል ነው። ጌታ ኢየሱስ ሲናገር «ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም» (ዮሐ 15:5) ብሏል። ይህ «ምንም ልታደርጉ አትችሉም» የሚለው በተለይ «እግዚአብሔር ደስ የሚሰኝበት፤ እርሱን የሚያስከብር ሥራ ልትሠሩ አትችሉም» ማለት ይሆናል። ሰው ሁሉ በሕይወት ዘመኑ ይታትራል። ለጌታ ከብር የሚሆንን ሥራ ለመሥራት ግን በእርሱ መኖር፤ መታመንና ከእርሱ ጋር መሥራት ይገባል።

1.2 እግዚአብሔር አረኛ።

እግዚአብሔር የሕዝቡ አረኛ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል (ዘፍ 48:15፤ 49:24፤ መዝ 23:1፤ 80:1፤ ኢሳ 40:11፤ 53:6፤ ኤር 31:10፤ 1ጴጥ 2:25)። የእስራኤል አባቶች በግ ጠባቂዎች ነበሩ

(ዘፍ 46:32፤ 47:3)። አረኝነት በአስራኤል በጣም የታወቀና ብዙ ሕዝብ የሚሠራው ሥራ ነበር።

በብሉይና በአዲስ ኪዳን የሕዝብ መሪነት የተገለጸበት አንዱ ዓይነተኛ መንገድ «አረኝነት» ነው። ይህን ለመገንዘብ እንዲረዳን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ አግዚአብሔር አረኝነት በግልጽ ከሚያስተምሩ ብዙ ክፍሎች አንዱ የሆነውን መዝ 23 ዘርዘር አድርገን እንመልከት።

1.2.1 «አግዚአብሔር አረኝዬ ነው» - መዝ 23

- 1 አግዚአብሔር አረኝዬ ነው፤ የሚያሳጣኝም የለም።
- 2 በለመለመ መስክ ያሳድረኛል፤ በዕረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል።
- 3 ነፍሴን መለሳት፤ ስለ ስሙም በጽድቅ መንገድ መራኝ።
- 4 በምት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ከፉን አልፈራም፤ በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያጸናኑኛል።
- 5 በፊቱ ገበታን አዘጋጀህልኝ በጠላቶቼ ፊት ለፊት ራሴን በዘይት ቀባህ፤ ጽዋዬም የተረፈ ነው።
- 6 ቸርነትህና ምሕረትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል፤ በአግዚአብሔርም ቤት ለዘላለም እኖራለሁ።

ይህ ምዕራፍ ብዙውን ጊዜ «አግዚአብሔር አረኝዬ ነው» በሚለው በመጀመሪያው ዐረፍተ ነገር ይጠራል። የአግዚአብሔርን የአረኝነት ሥራ በድንቅ ሁኔታ ይገልጻል። «አግዚአብሔር አረኝዬ ነው» ብሎ የሚዘምረው አስቀድሞ የበግ አረኝ የነበረውና ከዚያም የሕዝብ አረኝ የሆነው ንጉሡ ዳዊት ነው። ዳዊት በአምላኩ በአግዚአብሔር አረኝነት ተማምኖ «ተዘልሎ ይቀመጣል»። ይህ ለዳዊት የሆነው የአግዚአብሔር አረኝነት ለአስራኤል ሁሉ ነው። «ዮሴፍን እንደ መንጋ የምትመራ፤ የአስራኤል ጠባቂ ሆይ፤» (መዝ 80:1) እንደሚል። እንዲሁም መዝ 74:1፤ 77:20፤ 78:52 ይመልከቱ።

«አረኝነት» የሚለው ቃል በውስጡ የሚያዝለው ትርጉም መምራትን፤ መመገብን፤ መጠበቅን፤ ማዳንን (መመለስን)፤ ፍቅርን፤ መቀራረብን ነው። ይህ ለመንፈሳዊ መሪ ዓይነተኛ መግለጫ ነው። አብዛኛውን ጊዜ በአረኝነት ስዕላዊ አገላለጽ አረኛው በትር ይዞ ይታያል። እዚህም ላይ ዳዊት «በትርህና ምርኩዝህ» በማለት ይገልጻል።

በመዝሙር 23 እንደምንመለከተው የሕዝቡ «ትልቅ» አረኝ አግዚአብሔር ነው በአረኝነቱ ብዙ ተግባሮችን ያከናውናል። እነዚህም፡-

- መስጠት (ቁ.1)
- ማሳረፍ (2)
- መምራት (3)
- መመለስ (ማደስ) (3)
- መጠበቅ (4)
- ማረምና ማጽናናት (4)
- መመገብ (5)
- መቀባት (5) - የሚትረፈረፍ ሕይወት፤ ሙሉነት
- ርኅራኄ (መውደድ) (6)
- ማረፊያ ማዘጋጀት (6) ናቸው።

በማጠቃለልም «ጌታ አግዚአብሔር ...መንጋውን እንደ አረኝ ያሰማራል፤ ጠቦቶቹን በከንዱ ሰብስቦ በብብቱ ይሸከማል፤

⁶ “Thy rod and thy staff they comfort me”, KJV. “Your rod and your staff, they comfort me” NIV. “Your shepherd’s rod and staff protect me” GNB. በትርና ምርኩዝ የሚሉት ቃላት በቅደም ተከተል «ሮድ» እና «ስታፍ» በሚሉ ሁለት የእንግሊዝኛ ቃላት ይገለጻሉ። ሮድ፡- ማረምን/ ማስተካከልን ሲያመለክት ስታፍ ደግሞ መንገድ መምራትን ያመለክታል። Rod (correction), staff (direction). “thy rod and thy staff—are symbols of a shepherd’s office” JFB.

የሚያጠቡትንም በቀስታ ይመራል» (ኢሳ 40:11) እንደሚል የሕዝቡ አረኛ እግዚአብሔር ነው። ሌሎች በየቤተ ክርስቲያኑ የሚሾሙ አረኞች ሁሉ በዚህ አረኛ ሥር ሆነው የእርሱን ሀሳብ የሚያገለግሉ ናቸው።

1.2.2 እግዚአብሔር በጎቹን የሚፈልግና የሚሰበሰብ አረኛ። ሕዝ 34፡

በነቢዩ ሕዝቅኤል ዘመን ለነበረው የአሰራኤል ውድቀት አንዱ ምክንያት ካህናቱና ሌዋውያኑ አገልግሎታቸውን እንደሚገባቸው አለመፈጸማቸው ነበር። እነዚህ ካህናትና ሌዋውያኑ ሕዝቡን (በጎችን) እንዲመግቡና እንዲያሰማሩ ተሹመው እያለ እነርሱ ግን ለመንጋው ግድ አልነበራቸውም።

አረኞች ግድየለሾች በመሆናቸው በጎቹ ጠፍተዋል፤ ባዘነዋል፤ ተሰብረዋል፤ ደከመዋል (34:16)። አረኞች የጠፋውን ሊፈልጉ፤ የባዘነውን ሊመልሱ፤ የተሰበረውን ሊጠግኑ፤ የደከመውን ሊያጸኑ ይገባቸው ነበር። ይህን ግን አላደረጉም። ለመንጋው የሚሳሳ እግዚአብሔር እንዲህ ዓይነቶቹን የሕዝብ አለቆችና ካህናት (አረኞች) ይቀጣቸዋል (34:1-10)።

እግዚአብሔር ራሱ በጎቹን ይፈልጋል፤ ራሱም ይጠብቃቸዋል (34:11-16)። በበጎች መካከል ዳኝነት ይሰጣል፤ ደካማውን ከአስቸጋሪው ይታደጋል (34:17-22)። በጎቹን የሚወደው ትልቁ አረኛ እግዚአብሔር

- ራሱ በጎቹን ይፈልጋል (11)
- ከተበተነበት ስፍራ ያድናቸዋል/ይታደጋቸዋል (12)
- ወደ ገዛ አገራቸው ያመጣቸዋል (13)
- በመልካም (በለመለመ) ማሰማሪያ ያሰማራቸዋል (14)
- የጠፋውንም ይፈልጋል (16)

ይህ ክፍል እንደሚያስተምረው እግዚአብሔር የሕዝቡ አረኛ በመሆኑ ሕዝቡን ይወድዳል፤ ይንከባከባል፤ ያሰማራል፤ ይሰበሰባል።

1.3 ኢየሱስ ክርስቶስ መልካሙ አረኛ።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 10:1-21 ጌታ ኢየሱስ ሰዎች በቀላሉ የሚገነዘቡትን ምሳሌ በመጠቀም እርሱ «መልካም አረኛ» እንደሆነ አስረዳቸው። ምሳሌው በእውነተኛው አረኛና በሐሰተኞች አረኞች መካከል ያለውን ልዩነት ይገልጻል። ምሳሌው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ነፃነት፤ ተዘልሎ መቀመጥ፤ መሰማራት እንዳለ ሐሰተኞች ግን ለማጥፋትና ለመግደል እንደሚመጡ ያስተምራል።

ጌታ ሲያስተምር «መልካም አረኛ እኔ ነኝ። መልካም አረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ያኖራል» (10:11) አለ። መልካም አረኛ ከሌላው አረኛ (ከምንደኛ፤ ከሌቦችና ወንበዴዎች) የሚለየው ለበጎች ባለው ፍቅር ነው። መልካም አረኛ ለበጎቹ ባለው ፍቅር የተነሣ ራሱን ስለ በጎች የሚያኖር ነው። መልካም አረኛ በበጎቹም የታወቀ ነው፤ ይከተሉታልም።

«አረኛ ያልሆነው በጎቹም የእርሱ ያልሆኑ ሞያተኛ ግን ተኩላ ሲመጣ ባየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸሻል፤ ተኩላም ይነጥቃቸዋል በጎቹንም ይበትናቸዋል» (10:12)። የመልካም አረኛ መመዘኛ ወይም ባሕርይ ለበጎቹ መጠንቀቅ ነው - ነፍሱን ስለ በጎቹ ያኖራል (10:11 እንዲሁም 10:15፤17፤18)። በጎቹን የማይወድ ሞያተኛ ግን ስለሚያገኘው ጥቅም (ገንዘብ) ብሎ በአረኝነት ሥራ ላይ የተሰማራ ሰው ነው። እንዲህ ዓይነቱ ጠባቂ ለበጎች ፍቅር የለውምና በሥራው ላይ የሚቆየው ጥቅሙ እስከተሟላለት ድረስ ብቻ ነው።

«ሞያተኛ ስለሆነ ለበጎችም ስለማይገደው ሞያተኛው ይሸሻል» (ዮሐ 10:13)።

ይህ ምሳሌ በቤተ ክርስቲያን በመሪነት ላይ ላሉ ሰዎች ትምህርቱ ቀጥተኛ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመሪነት ላይ ያሉ ሰዎች በአገልግሎት የተሰማሩት ቦታው የሚያስገኝላቸውን ደመወዝ ወይም ቀለብ በመፈለግ ከሆነ «ሞያተኛ» መሆናቸው ነው። ምክንያቱም የመጠበቅ ሥራቸው የሚወሰነው ከቀለቡ መኖርና በቀለቡ መጠን ላይ ስለሚሆን ነው። በጎቹን በመውደድ የሚያገለግሉ ግን ግንኙነታቸው ከበጎቹ ጋር ስለሚሆን የአገልግሎታቸው መጠን በሚያገኙት ቀለብ ላይ አይመሠረትም። የእነርሱ ትልቁ ደመወዝ የበጎች መጠበቅና መስማራት ስለሆነ ተግተው ይጠብቃሉ። በዚህም የአረኞች አለቃ ደስ ይለዋል።

ጌታ ኢየሱስ «መልካም አረኛ እኔ ነኝ፤ አብም እንደሚያውቀኝ እኔም አብን እንደማውቀው የራሴን በጎች አውቃለሁ፤ የራሴም በጎች ያውቁኛል፤ ነፍሴንም ስለ በጎች አኖራለሁ» (ዮሐ 10:14-15) ሲል በመልካም አረኛና በሞያተኛ መካከል ሁለት ትልቅ ልዩነቶች ይታያሉ። እነዚህም፡- አንደኛው የማወቅ (የመተዋወቅ)፤ ሁለተኛው ደግሞ ግድ የመሰኘት ናቸው።

ስለ መልካሙ አረኛ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ «የራሱንም በጎች በየስማቸው ጠርቶ» (ዮሐ 10:3) ሲል በእያንዳንዱ በግና በአረኛው መካከል ያለውን መተዋወቅና መቀራረብ ያመለክታል። አረኛ የሚጠብቀው በመንጋው ውስጥ እያንዳንዱን በግ ነው። አረኛው በጎቹን በስም ጠርቶ እንደሚያውቃቸው ኢየሱስም በራሱ የሚያምኑትን ያውቃቸዋል፤ እነርሱም እርሱን ያውቁታል። መልካሙ አረኛ ስለ ፍቅር ያደርጋል፤ ሞያተኛው ስለሚሰጠው ቀለብ ያደርጋል። ሐዋርያው ጳውሎስ «የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለኛል» (2ቆሮ 5:14) ሲል ይህ የሞያተኛ አባባል አለመሆኑ ግልጽ

ነው። ሞያተኛው ደግሞ «ስለማገኘው ጥቅም (ገንዘብ) ግድ ይለኛል» የሚል ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተገለጠው ሞያተኛ (ተቀጣሪ) አረኛ፡-

- ለበጎቹ አይገደውም (ዮሐ 10:13)
- በችግር ጊዜ ጥሎ ይሸሻል (ዮሐ 10:12፤ ኤር 46:21)
- በጎችን ይበትናል፤ አይጎበኛቸውም (ኤር 23:2)
- በጎችን ለግል ጥቅሙ ያደርጋቸዋል (ሕዝ 34:3)
- በጎችን አያሰማራም (ሕዝ 34:3)
- መንጋውን የሚተው ሰነፍ አረኛ ነው (ዘካ 11:15-17)

እንግዲህ ለክርስቲያናዊ መሪነት «አረኝነት» የሚለው ቃል ጥሩ መግለጫ ነው። እውነተኛው መሪነት እውነተኛ የሚባለው በመውደድ ላይ የተመሠረተ አረኝነት ስለሆነ ነው። በጎቹን ስለሚወድ ይመራቸዋል፤ ያሰማራቸዋል፤ ይመግባቸዋል፤ ይጠብቃቸዋል።

«መልካሙ አረኛ» (ዮሐ 10:14) ጌታ ኢየሱስ «አረኛውም አንድ [አንድ አረኛ] (ዮሐ 10:16)፤ «ለበጎች ትልቅ አረኛ» (ዕብ 13:20)፤ «የነፍሳችሁ አረኛና ጠባቂ» (1ጴጥ 2:25)፤ «የአረኞች አለቃ» (5:4) ተብሎ ተገልጿል። የእርሱ አረኝነት ዘላለማዊ ስለሆነ «በጉ አረኛቸው ይሆናልና፤ ወደ ሕይወትም ውኃ ምንጭ ይመራቸዋል» (ራእ 7:17) ተብሎአል። አዎ! ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የሕዝቡ መልካም፤ አንድ፤ ትልቅ፤ የነፍስ አረኛ ነው። ሌሎች አረኞች ሁሉ ከዚህ «ትልቅ» አረኛ ሥር ያሉ «ትንንሽ» አረኞች⁸ ናቸው።

⁷ The Chief Shepherd

⁸ Under-shepherds

በአጭር ቃል ክርስቲያናዊ መሪነት ኢየሱስ ክርስቶስን መከተል ነው። «ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም» (15:5) ያለው ዋናው መሪና አረኛ እርሱ ነው። ክርስቲያናዊ መሪዎች በዘመናት ሁሉ የሕዝቡ መሪ የአካሉ ራስ የሆነው ክርስቶስ ኢየሱስ መሆኑን ለአፍታም ያህል ሳይዘነጉ ከእርሱ ሥርና ከእርሱ ጋር አብረው በመሆን የሚመሩ ናቸው።

1.4 መንፈስ ቅዱስ መልካም መሪና አስተማሪ፤

መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ ይኖራል። ጌታ እግዚአብሔር በነቢዩ ሕዝቅኤል «...መንፈሴንም በውስጣችሁ እኖራለሁ ...» (ሕዝ 36:27) እንዳለ የአዲስ ኪዳን አንዱ ተስፋ መንፈስ ቅዱስ በአማኙ ውስጥ መኖሩ ነው። ይህም እግዚአብሔር በእርሱ ለሚያምኑት ለልጅነታቸው ማረጋገጫ የሚሰጠው መያዣ ነው። «የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመስክራል» (ሮሜ 8:16)። ይህ ለክርስቲያን የሕይወት መልሐቅ ነው። ማንነቱን ይነግረዋል፤ በእግዚአብሔር ልጅነቱ የተሰጠውን ተስፋና ሥልጣን ያስረግጣሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ «...ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁም?» (1ቆሮ 6:19-20) እንደሚል ክርስቲያናዊ መሪ ስንል በክርስቶስ በማመን ዳግመኛ የተወለደና የእግዚአብሔር መንፈስ ማደሪያ የሆነ ሰው ማለት ነው። ያለዚያ ስለ መንፈስ ቅዱስ መሪነት መናገር አይቻልም። «...የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ከሆነ ግን ይኸው የእርሱ ወገን አይደለም» (ሮሜ 8:9)።

በአማኙ ውስጥ የሚኖረው ቅዱሱ የእግዚአብሔር መንፈስ መቅደሱን ይቀድሳል፤ ያግዛል፤ ያስተምራል፤ ይመራል። «በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር

ልጆች ናቸውና» (ሮሜ 8:14)። ስለዚህ የእግዚአብሔር ልጆች በመንፈስ ቅዱስ ይመራሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ «አብ በስሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል እኔም የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል» (ዮሐ 14:26) እንደሚል እንዲሁም «...እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነግርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል» (ዮሐ 16:13) እንደሚል መንፈስ ቅዱስ መሪ ነው፤ አስተማሪ ነው። አስተማሪው መንፈስ ቅዱስ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እንድንረዳ ያበራልናል። ጌታ «እኔ ከአብ ዘንድ የምልከላችሁ አጽናኝ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፤ እርሱ ስለ እኔ ይመስክራል» (ዮሐ 15:26) አለ። ጳውሎስ ይህን ሲገልጽ «...ማንም በእግዚአብሔር መንፈስ ሲናገር ኢየሱስ የተረገመ ነው የሚል እንደሌለ፤ በመንፈስ ቅዱስም ካልሆነ በቀር ኢየሱስ ጌታ ነው ሊል አንድ አንኳ እንዳይችል አስታውቃችኋለሁ» (1ቆሮ 12:3) ብሏል።

መንፈስ ቅዱስ ሕያው መሪ ስለሆነ ይናገራል። ስሜት ስላለው ደስ ይለዋል ደግሞም ያዝናል። መንፈስን ማቀጣጠል የመኖሩን ያህል ማጥፋትም አለ። ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ «ለቤዛም ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ አታሳዝኑ» (ኤፌ 4:30) በማለት የኤፌሶንን ክርስቲያኖች ይመክራቸዋል። እንዲሁም የተሰሎንቄን ክርስቲያኖች «መንፈስን አታጥፉ፤ ትንቢትን አትናቁ» (1ተሰ 5:19-21) ይላቸዋል። በተጨማሪም እስጢፋኖስ ለአይሁድ «...እናንተ ሁልጊዜ መንፈስ ቅዱስን ትቃወማላችሁ» (ሐዋ 7:51) በማለት ተናገረ።

ስለዚህ በቅዱሱ የእግዚአብሔር መንፈስ ለመመራት የሚወድ ሰው ከእርሱ ጋር መስማማት ይገባዋል። እርሱ የሚለውን መስማት፤ ፈቃዱን መለየትና መታዘዝ ይገባል።

መንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደሚመራና እንደሚያስተምር ጥቂት ምሳሌዎችን እንመለከታለን።

መንፈስ ቅዱስ እስራኤላውያንን ወደ ከነዓን አረፍት መርቷል። ኢሳይያስ በትንቢቱ «...የበጎቹን አረኛ ከባሕሩ ያወጣው ወዴት ነው ያለ? ቅዱስ መንፈሱንም በመካከላቸው ያኖረ ወዴት ነው ያለ? የከበረውንም ከንድ በሙሴ ቀኝ ያስሄደ፤ ለራሱም የዘላለምን ስም ያደርግ ዘንድ ውኃውን በፈታቸው የከፈለ፤ ...እንዲሁ የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ዕረፍት አመጣቸው፤ እንዲሁም ለራሱም የከበረ ስም ታደርግ ዘንድ ሕዝብን መራህ» (ኢሳ 63:11-14) አለ።

ዛሬም መንፈስ ቅዱስ አማኞችን ወደ እውነት ይመራል። ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን «የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፤ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም። ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነግርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል» (ዮሐ 16:12-13) አላቸው። የእውነት መንፈስ በባለ ንምሳ ቀን መጣ፤ ወደ እውነት ሁሉ መራቸው፤ ዛሬም ቤተ ክርስቲያንን ወደ እውነት ይመራል።

መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ሀሳብ የሆነውን ለውስጣችን ያበራልናል፤ ይገልጻልናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ወገኖቹ አይሁድ «ብዙ ንዘን የማያቋርጥም ጭንቀት በልቤ አለብኝ ስል በክርስቶስ ሆኜ እውነትን እናገራለሁ፤ አልዋሽምም፤ ሕሊናዬም በመንፈስ ቅዱስ ይመሰክራልኛል» (ሮሜ 9:1-2) እንዳለ ሸክም

ለሆነብን ነገር እውነተኛነት መንፈስ ቅዱስ ለውስጥ ማንነታችን ይመሰክራል። ስለዚህ እግዚአብሔር ያሸከመንን ብቻ እንደንሸክም እንጂ ያልተሰጠንን በከንቱ በራሳችን ላይ እንዳንጭን ይረዳናል።

መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን በመኖር እግዚአብሔር በሚመራን መንገድ በመደገፍና በማጽናናት ያስጉዘናል። ጌታ «በትወዳኝ ትእዛዜን ጠብቁ። እኔም አብን አለምናለሁ ለዘላለምም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል፤ እርሱም ዓለም የማያየውና የማያውቀው ስለ ሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው፤ ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውሥጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ» (ዮሐ 14:16-17) አለ። «እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል፤ እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል» (ሮሜ 8:26)።

መንፈስ ቅዱስ በተለያዩ መንገድ በመናገር ለቤተ ክርስቲያን ምሪት ይሰጣል፤ ይመክራል፤ ያጽናናል። በሐዋርያው ጳውሎስ በኩል ስለኋለኞቹ ዘመናት ተናግሯል። «መንፈስ ግን በግልጽ በኋለኞች ዘመናት እንዳንዶች የሚያስቱ መናፍስትንና በውሸተኞች ግብዝነት የተሰጠውን የእጋንንትን ትምህርት እያደመጡ፤ ሃይማኖትን ይከዳሉ ይላል» (1ጢሞ 4:1-2) በማለት ተናገረ። እርሱ ሕያው አምላክ ስለሆነ በዚህም ዘመን ይናገራል፤ ይመራል።

መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን መርቷል። «ኢየሱስ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው» (ማቴ 4:1፤ ሉቃ 4:1) እንደሚል።

እንዲሁም ጳውሎስ፤ ሲላስና ጢሞቴዎስ በወንጌል አገልግሎት ጉዞአቸው «በእስያም ቃሉን እንዳይናገሩ መንፈስ ቅዱስ ስለ ከለከላቸው በፍርግያና በገላትያ አገር አለፉ፤ በሚስያም እንጸር

በደረሱ ጊዜ ወደ ቢታንያ ይሄዱ ዘድን ሞከሩ፤ የኢየሱስ መንፈስም አልፈቀደላቸውም» (ሐዋ 16:6-7) ይላል። ይህ የወንጌል አገልግሎት የመንፈስ ቅዱስ ሥራ መሆኑንና እርሱን ለሚሰማውና ለሚታዘዘው በቅርብ ሆኖ እንደሚመራ ያስተምራል።

መንፈስ ቅዱስ ጴጥሮስን መርቷል። ጴጥሮስ ወደ ቆርኔሌዎስ ቤት ይሄድ ዘንድ ራሳይ አሳየው። «...መንፈስ እነሆ፤ ሦስት ሰዎች ይፈልጉሃል፤ ተነሥተህ ውረድ፤ እኔም ልኬአቸዋለሁና ሳትጠራጠር ከእነርሱ ጋር ሂድ አለው» (ሐዋ 10:19-20)። እንዲሁም አንድ የኢትዮጵያ ሰው ሊሰግድ ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ሲመለስ ወደ ጋዛ ወደሚያወርደው ምድረ በዳ ወደ ሆነ መንገድ እየሄደ እያለ «...መንፈስም ፊልጶስን ወደዚህ ሰረገላ ቅረብና ተገናኝ አለው» (ሐዋ 8:26-29)።

አንዱ በአንድ ሰፍራ ተማሪ በአስተማሪው፤ አገር ጎብኚ በሚያስጎበኘው፤ ወታደር በአዛዥ እንደሚመራ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ይመራል ያለው ስለ መንፈስ ቅዱስ አመራር ትንሽ ሀሳብ ሊሰጥ ይችላል። ስለዚህ በመንፈስ መመራት በእርሱ መሪነትን ገዥነት ስር መተዳደር ነው። መንፈስ ቅዱስ ከቃሉ በተቃራኒ መንገድ አይመራምና ለምሪቱ መለኪያው የእግዚአብሔር ቃል ነው።

በአጠቃላይ በቀደመችው ቤተ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስ ሽማግሌዎችን በመሾም (ሐዋ 20:17-18)፤ አገልጋዮችን ለእርሱ በመለየት (ሐዋ 13:2)፤ በአስቸጋሪ ጉዳዮች ውሳኔ በመስጠት (ሐዋ 15:28)፤ የአገልጋዮችን እቅድ በመፍቀድና በመከልከል (ሐዋ 16:6-10) ቤተ ክርስቲያንን በተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ መርቷል። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን አሰራሩንና አመራሩን በማስተዋል ልትታዘዘው ይገባል።

በዚህ ቅጽ የክርስቲያን መሪነት መንፈሳዊ ሕንጻን ለመገንባት አስቀድመን የጀመርነው ለሕንጻው «ጽኑ መሠረት» በሆነው በእግዚአብሔር መሪነት ነው። በሦስትነት (አብ፤ ወልድ፤ መንፈስ ቅዱስ) ተገልጾ ከዘላለም እስከ ዘላለም የሚኖረው እግዚአብሔር የሕዝቡ ሕያው መሪና አረኛ መሆኑን ሳያረጋግጡ መንፈሳዊ መሪነት የለም። ሕንጻ በመሠረቱ ላይ እንደሚገነባ ሁሉ እንዲሁ የቤተ ክርስቲያን አመራር በእግዚአብሔር ሕያው መሪነት ላይ ይመሠረታል። መሪ ወይም አረኛ ተብሎ የሚሾም ማንም ሰው አገልግሎቱ በእግዚአብሔር መሪነትና አረኝነት ላይ የተመሠረተ ሊሆን ይገባል።



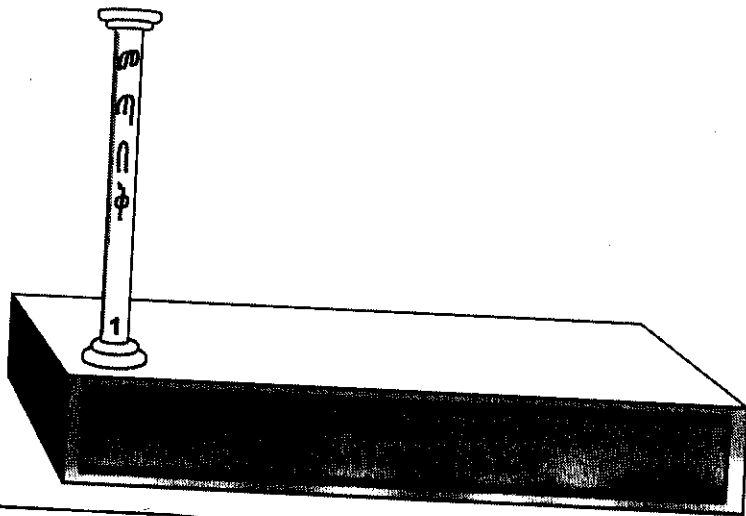
እንግዲህ የመሪነትን ሕንጻ መሠረት ከጣልን የሕንጻውን ዓምዶች ማቆም እንጀምር።

ክፍል ሁለት:-

የክርስቲያናዊ መሪነት ሕንጻ ዓምዶች

በዚህ መጽሐፍ የክርስቲያናዊ መሪነት ዓምዶች ተብለው የቀረቡት አሥር ዓምዶች የመልካም አረኝነትን ሕንጻ ለመገንባት በመሠረቱ ላይ የሚቆሙ ዋና የመሪነት ተሸካሚዎች (ቋሚዎች) ናቸው። እነዚህ ዓምዶች የኢየሱስ ክርስቶስን መልካም አረኝነት ከሚከተሉ ክርስቲያን መሪዎች የሚጠበቁ ባሕርያትና ችሎታዎች ናቸው። እነዚህ ዓምዶች የመንፈሳዊ መሪዎች ሁነኛ መግለጫዎች⁹ ናቸው። እነዚህን ዓምዶች በቅደም ተከተል እንመለከታለን።

ዓምድ 1:- መጣበቅ



⁹ Qualities, distinguishing attributes

መጣበቅ መያያዝ፤ መቆራኘት፤ ራስን ከሌላ ጋር እንደማይላቀቅ አድርጎ ማስተሳሰር ነው። በዚህ ክፍል መጣበቅ የሚለው ቃል የሚያመለክተው መሪው ከእግዚአብሔር ጋር ስለሚኖረው የቀረበና የማያቋርጥ ኅብረት፤ በእርሱ መደገፍና ጸንቶ መኖርን ነው።

እግዚአብሔር በእርሱ የሚያምኑት ሁሉ ከእርሱ ጋር እንዲጣበቁ ይጠራል። ሙሴ አስራኤላውያንን ሲመከርና ሲያስጠነቅቅ «አምላክህን እግዚአብሔርን ፍራ፤ እርሱንም አምልክ፤ ከእርሱም ጋር ተጣበቅ» (ዘዳ 11:20፤ እንዲሁም 4:4፤ 11:22፤ 13:4) ብሏል። እግዚአብሔር አስራኤላውያንን በዙሪያቸው ከነበሩት ጠላቶቻቸው ባሳረፈ ጊዜ ኢየሱስ የሚመከራቸው «እስከ ዛሬ ድረስ እንዳደረጋችሁት ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር ተጠጉ» (ኢያ 23:8) በማለት ነው። በርናባስ በአንጾኪያ የነበሩትን «...በጌታ ጸጋ ጸንተው ይኖሩ ዘንድ መከራቸው» (ሐዋ 11:23)።

በይሁዳ ታላቅ መንፈሳዊ ተሐድሶን የመራው ንጉሡ ሕዝቅያስ «ከእግዚአብሔርም ጋር ተጣበቀ፤ እርሱንም ከመከተል አልራቀም ...እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነበረ፤ የሚሄድበትም መንገድ ተከናወነለት» (2ነገ 18:6-7)። ሕዝቅያስ መንገዱ የተከናወነለት ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ኅብረት በማድረጉና አምላኩ ከእርሱ ጋር በመሆኑ እንደነበረ እናስተውላለን።

ከእግዚአብሔር ጋር የመጣበቂያው መንገድ ከእርሱ ጋር ኅብረት በማድረግ ሲሆን ቀጥሎ ክርስቲያናዊ መሪ ኅብረት የሚያደርግባቸውን ዋና መንገዶች እንመለከታለን።

1.1 ጸሎት

እግዚአብሔርን የሚወድ ሰው በፊቱ አዘውትሮ የሚቀርብ ነው። እንዲያው ዋናው የመቅረቢያ መንገድ ደግሞ ጸሎት ነው። ሰው

በእግዚአብሔር ላይ ያለውን ፈጽሞ መደገፍና ለእርሱ ያለውን ታማኝነት በጸሎት ይገልጣል፤ ኅብረቱንም ያሳድጋል።

እግዚአብሔርን የሚወዱ ሰዎች ከእርሱ ጋር መልካምና የማያቋርጥ ኅብረት ያላቸው ሰዎች ናቸው። ለዚህ ትልቅ ምሳሌያችን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ከመምረጡ በፊት ሲጸልይ አደረ (ሉቃ 6:12)። ሌላም ጊዜ ለብቻው ይጸልይ ነበር (5:16፤ 9:18)። መጸለይ አዘውትሮ የሚያደርገው ልማድ ነበር።

የሐዋርያትንም ሕይወት ስንመለከት ዋና ጥሪያቸው አድርገው የቆጠሩት ራሳቸውን ሊቃሉና ለጸሎት መለየት ነበር (ሐዋ 6:4)። ሐዋርያት የእግዚአብሔር ኃይል እንዲታይ፤ ቃሉን ለመግለጥም ጉልበት እንዲያገኙ ይጸልያሉ (4:30)። በእስር ቤት ይጸልዩ ነበር (16:25)።

ሙሴ ከሚታወቅበት ባሕርይ አንዱ አዘውትሮ ወደ እግዚአብሔር መቅረቡ ነው። «ሙሴም ወደ ድንኳኑ በገባ ጊዜ የደመና ዓምድ ይወርድ ነበር፤ በድንኳኑም ደጃፍ ይቆም ነበር፤ እግዚአብሔርም ሙሴን ይናገረው ነበር። ...እግዚአብሔርም ሰው ከባልንጀራው ጋር እንደሚነጋገር ፊት ለፊት ከሙሴ ጋር ይነጋገር ነበር» (ዘጸ 33:9-11)። ከዚህም የተነሣ ሙሴ ታላቅ መሪ ሆኗል። የሕይወት ዘመናቸውን በመጸምና በመጸለይ ዕድሜያቸውን ያሳለፉ እንደ ነቢይቱ ሐና (ሉቃ 2:37) ዓይነት ሰዎችንም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እናገኛለን።

ለእግዚአብሔር ሥራና ለሕዝቡ ያለባቸውን ኃላፊነት ያወቁ የእግዚአብሔር ሰዎች የሚጸልዩ ሰዎች ነበሩ። ሙሴ ስለ አስራኤል በእግዚአብሔር ፊት እንደማለደ ሲናገር «እግዚአብሔርም፡- ሕግፋቸዋለሁ ብሎ ስለተናገረ በወደቅሁበት ዘመን አርባ ቀንና

አርባ ሌሊት በእግዚአብሔር ፊት ወደቅሁ» (ዘዳ 9:25) ይላል። ለሌላው ሰው ኃላፊነት እያለብን አለመጸለይ እግዚአብሔርን መበደል ነው (1ሳሙ 12:23)። ምድሪቱ ዝናብ እንድታገኝ እንደ እኛ ሰው የነበረ ኤልያስ ጸለየ፤ ሰማዩም ዝናብ ሰጠ፤ ምድሪቱም ፍሬዋን አበቀለች (ያዕ 5:18)።

መንፈሳዊ መሪዎች ስለየዕለቱ አንቅስቃሴያቸው፤ ስለ አገልግሎታቸው፤ እግዚአብሔር የቃሉን ደጅ እንዲከፍትላቸውና በፍጹም ግልጥነት ቃሉን እንዲናገሩ (ሐዋ 4:29-31፤ ኤፌ 6:20፤ ቆላ 4:3-4) መጸለይ አለባቸው። መንፈሳዊ አገልግሎት የሚከናወነው በእግዚአብሔር ጸጋ ነውና። መጸለይ ዘወትር ከማያቋርጥ የኃይል ምንጭ ጋር መገናኘት ነው።

ክርስቲያናዊ መሪ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ኅብረት አጠናክሮ የሚቀጥለው አዘውትሮ በጸሎት በፊቱ የሚቀርብ ከሆነ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው «ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ ወደ እናንተ ይቀርባል» (ያዕ 4:8) በማለት ነው። ወደ እግዚአብሔር ለሚቀርብ ሰው እግዚአብሔር ቅርቡ ነው። የእግዚአብሔርን ሥራ ያለ እርሱ መሥራት አይቻልም፤ ከሆነም በፊቱ ሞገስ የሌለው ሥራ ነው። ማገልገል መልካም ቢሆንም አስቀድሞ በእርሱ አጠገብ መሆን፤ ወደ እርሱ መቅረብ ደግሞ የበለጠ ነው። በማርታና በማርያም መካከል የነበረው ልዩነት ይኸው ነው (ሉቃ 10:38-42)።

ወደ እግዚአብሔር የበለጠ ለመቅረብ መፍቀድ የመንፈሳዊ እድገት ትልቅ ምልክት ነው። ይህም በፊቱ ለመሆንና በብርሃን ለመመላለስ መፈለግን ያመለክታል። እግዚአብሔር ብርሃን ነውና። በአንጻሩም በእግዚአብሔር ፊት አዘውትሮ አለመቅረብ ከብርሃኑ መራቅ ወደ መደበኛ መሄድ ይሆናል። መንፈሳዊ መሪነት ያለ ጸሎት መቅዘፊያ እንደሌለው ጀልባ ነው።

መሪ የሚጸልየው የእግዚአብሔርን ፈቃድ

ለመረዳትና የተረዳውንም በጥንቃቄ ለማድረግ እንዲችል

ነው። «ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር

ትሁን» (ማቴ 6:10) ብሎ መጸለይ ለክርስቲያናዊ መሪ

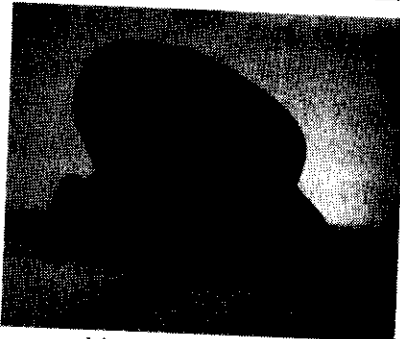
ትልቅ ትርጉም አለው። ደግሞም ጌታችን «እንተ እንደምትወድ

ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን» (ማቴ 26:39) ብሎ እንደ

ጸለየው የራሱን ፍላጎት ሳይሆን እግዚአብሔር የወደደው

እንዲፈጸም መጸለይ በእግዚአብሔር ላይ ፈጽሞ የመታመንና

እርሱንም የመፍራት ምልክት ነው።



ስለዚህ ጸሎት የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችንና በአገልግሎታችን እንዲፈጸም እርሱን የምንጋብዝበትና ወድደን ፈቃዳችንን ለእርሱ አሳልፈን የምንሰጥበት መንገድ ነው።

1.2 በቃሉ መሞላት፤ በቃሉ መኖር

አያንዳንዱ ሰው በሕይወት የሚኖረው በእንጀራ ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ መሆኑን በማወቅ ቃሉን ሊሰማ (ዘዳ 8:3፤ ማቴ 4:4) እና ለማደግም የቃሉን ወተት እንዲመኝ (1ጴጥ 2:3) ሕያው ቃሉ ያስተምራል። ማንኛውም ክርስቲያን በእምነት ሕፃን ከመሆን ወደ መብሰል ለማደግ (1ቆሮ 3:1)፤ ከመቆየትም የተነሣ አስተማሪ ለመሆን (ዕብ 5:12-14)፤ ከሰማው ነገር እንዳይወሰድ ሊጠነቀቅ (ዕብ 2:1) ዕድገቱ በነገር ሁሉ ይገለጥ ዘንድ ሊበረታ (1ጢሞ 4:15)፤ ስለ እምነቱ

ለሚጠይቅም ሁሉ መልስ ለመስጠት የተዘጋጀ ሊሆን ይገባዋል (1ጴጥ 3:15-16)።

የእግዚአብሔር ፈቃድ ከክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ቃል በሙላት የሚኖርባቸው (ቆላ 3:16) እንዲሆኑ ነው። የእግዚአብሔር ቃል እውነት ስለሆነ ቃሉን የሚጠብቀውን ሰው ይቀድሳል (ዮሐ 17:17)፤ ያነጻዋል። በቅዱሳት መጻሕፍት መጽናናት አለ (ሮሜ 15:4)። የእግዚአብሔር ቃል መልካም ነው የቀመሰው ብዙ ይፈልገዋል።

መንፈሳዊ መሪ ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ኅብረት ይኖረው ዘንድ ቃሉን አዘውትሮ ማንበብ (ማጥናት) አለበት። የእምላኩን ሀሳብ መረዳት የሚቻለው በቃሉ በኩል ነው። ለሀሳቡ ትክክለኛነትና ለሚያደርገው ተግባር ሚዛኑ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ከእምላኩ ጋር ያለውን ኅብረትም የሚያሳድገው እንደ ቃሉ ነው። ቃሉን አዘውትሮ የሚያጠና ሰው ስለ ጌታው ባሕርይና አሠራር የበለጠ እየተረዳ ይሄዳል።

ዕለት ዕለት መንገድን ማንጸት የሚቻለው በቃሉ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ለእግር መብራት ለመንገድ ብርሃን (መዝ 118:105) ነውና። ከመንፈሳውያን ሠራዊት ጋር ውጊያ ያለበት መንፈሳዊ መሪ ድል የሚያደርገው «የመንፈስን ሰይፍ ...እርሱም የእግዚአብሔር ቃል»ን (ኤፌ 6:17) በመያዝ ነው። ስለሆነም ራሱን በቃሉ ያላነጻጸ መንፈሳዊውን ሰይፍ ይዞ ያልተዘጋጀ መሪ ሳይዋጋ የተሸነፈ ነው። ስለዚህ ክርስቲያናዊ መሪዎች እንደ ዕዝራ የእግዚአብሔርን ቃል የሚፈልጉ፤ እንደ ቃሉ የሚኖሩና ሌሎችንም የሚያስተምሩ ሊሆኑ ይገባል (ዕዝ 7:10)። ኢያሱን ከቃሉ «ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ አትበል» (ኢያ 1:7) ብሎታል። ቃሉን አለመጠበቅ አቅጣጫን ማጣት፤ ኮምፓስ የሌለው መርከብ መሆን ነው።

ቃሉን የማንበብና የማጥናት ዋና ዓላማው «እውቀትን» ለማሳደግ አይደለም። ጌታ «በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ...» (ዮሐ 15:7) እንዳለው ዓላማው የእግዚአብሔርን ፈቃድ (ሀሳብ) በውል ተረድቶ እንደ ቃሉ ለመኖር ነው። በክርስቶስ መኖር ማለት ቃሉን መጠበቅ፣ የራስን ምኞት ለእርሱ ፈቃድ ማስገዛትና ፈቃዱን ማገልገል፣ ሰምቶ ማድረግ፣ እርሱን መታዘዝ ነው። በክርስቶስ መኖር ከእርሱ ጋር ኅብረት ማድረግ ነው። ኅብረት ማድረግ ደግሞ በብርሃን መመላለስ ነው።

እንግዲህ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት የማድረጊያውና የመጣበቂያው አንዱ መንገድ ቃሉን ማጥናትና እንደ ቃሉ መኖር ነው። በቃሉ የሚኖር የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ አይቸገርም፤ እንደ ፈቃዱም ይጸልያል። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚጸልይ ደግሞ ይቀበላል (ዮሐ 5:14-15)። ሕያው ቃሉ «...በፀዓንስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚጠብቁ ናቸው» (ሉቃ 11:28) እንደሚል ቃሉን ሰምቶ ማድረግ ብፁዕ ያሰኛል። ቃሉን የሚጠብቅ ሰው፡- «ባሪያህ ደግሞ ይጠብቀዋል፤ በመጠበቁም እጅግ ይጠቀማል» (መዝ 19:11) ይላል። በቃሉ የሚጸናና እንደ ቃሉም የሚኖር «...በሥራው የተባረከ ይሆናል» (ያዕ 1:25)።

1.3 ንስሐና መመለስ

በክርስትና ጉዞ በአጠቃላይ በተለይም በመሪነት ላይ ያሉ ሰዎች ሁልጊዜ በተቃና ሁኔታ ላይሄዱ ይችላሉ። ምናልባት አንዳንዶቹ በኃጢአት የሚወድቁ ቢኖሩ በዚያው ሳይቀሩ በንስሐ ተመልሰውና ታደሰው ጉዞአቸውን ሊቀጥሉ ይገባል።

ታላላቅ የሚባሉ አገልጋዮች እነርሱ ሲፈጽሙት ኃጢአት «ጽድቅ» አይሆንም። ስለዚህ እንደ ንጉሡ ዳዊት «እቤቱ፤ እንደ ቸርነትህ መጠን ማረኝ፤ እንደ ምሕረትህም ብዛት መተላለፌን ደምስስ። ከበደሌ ፈጽሞ አጠበኝ፤ ከኃጢአቴም አንጻኝ» (መዝ 51:1-2) በማለት ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረታቸውን በንስሐ ማደስ አለባቸው።

አንዳንዶች ደግሞ ከኃጢአታቸው ንስሐ ሳይገቡ፤ ከወደቁበት ሳይነሱ የሚቀሩ ይኖራሉ። የጌታ ደቀ መዝሙር የነበረው የአስቆሮቱ ይሁዳ ጌታውን በሰላሳ ብር ለሊቀ ካህናት አሳልፎ ከሸጠ በኋላ በንስሐ አልተመለሰም። ምንም እንኳን ገንዘቡን መልሶ ለሰጡት ሰዎች አምጥቶ ቢሰጣቸውም ከልቡ ወደ እግዚአብሔር መመለስና ምሕረት መጠየቅን አልፈጸመም (ማቴ 27:3-4)።

በሌላ በኩል ጴጥሮስ ጌታ አልፎ በተሰጠባት በዚያች ሌሊት ብዙ «ድካም» የታየበት ደቀ መዝሙር ነበር። ጌታን የተከተለው «እስከ ገዥው ግቢ» ድረስ ብቻ ነበር (ሉቃ 22:54-62)። ጴጥሮስ ምንም እንኳን ጌታን እንደሚወደው አስረግጦ ቢናገርም በዚያች ሌሊት ሦስት ጊዜ የካደው ሰው ነው። በመስቀሉ አጠገብ ከነበሩት ሰዎች ጋር አልተገኘም (ዮሐ 19:25-26)። ነገር ግን ጴጥሮስ በበደሉ ተጻጽቶ ምርር ብሎ ያለቀሰ (በንስሐ የተመለሰ) ሰው ነው። ከዚያም በኋላ ከደቀ መዝሙርቱ ጋር ቆየ። «ጴጥሮስም ግን ተነሥቶ ወደ መቃብር ሮጠ፤ በዚያም ዝቅ ብሎ ሲመለከት» (ሉቃ 24:12) እንደሚል ትንሣኤውን የሚጠባበቅና በማለዳ ጌታን ሊፈልጉ ከሮጡት መካከል ነበር። ይህ ሰው ጌታን በመከራ ጊዜ ቢከደውም፤ እስከ መስቀል ድረስ ሳይሆን እስከተወሰነ ርቀት ብቻ ቢከተለውም በንስሐ በመመለሱ ጌታንም የሚወድ በመሆኑ ጌታ የአገልግሎት አደራ የሰጠው (ዮሐ 21:15-17)። ጴጥሮስ ታላቅ ሐዋርያ ነው።

ሕይወት ለመኖር በሰው አቅም የሚቻል አይሆንም። የእግዚአብሔር ጸጋ ግን ያስችላል።

እዚህ ላይ እግዚአብሔር ሙሴን ሊገድለው የፈለገበትን ሁኔታ ማየት ይጠቅማል ((ዘጸ 4:24-25))። ምንም እንኳን ሕዝብን እንዲመራ የተጠራ፤ የእግዚአብሔርንም ክብር በቁጥቋጦው የተመለከተ ሰው ቢሆንም እርሱም ቢሆን የእግዚአብሔርን ሥርዓት ማክበር ቤተ ሰቡንም እንደሚገባ ማስተዳደር ይጠበቅበታል። መንፈሳዊ መሪዎች ከሌላው ሰው ባነሰ የመታዘዝ ደረጃ እንዲኖሩ አይፈቀድላቸውም፤ ይልቁን በመልካም ምሳሌነት መምራት ይጠበቅባቸዋል።

በግል ኅብረት ውስጥ እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ አለ። እግዚአብሔርን ማወቅ ለክርስቲያን ሁሉ በጠቅላላው በተለይ ደግሞ ለመሪዎች ትልቅ ግብ ነው። እግዚአብሔርን ለማወቅ ዋናው መንገድ እርሱን መፈለግ፤ ወደ እርሱ መቅረብና ከእርሱ ጋር መጣበቅ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ኅብረት ያለው መሪ የድል ሰው ነው። ስለዚህ የአሸናፊነት ሕይወት ለመኖርና በአገልግሎት ፍሬያማ ለመሆን መንገዱ ከእግዚአብሔር ጋር መጣበቅ ብቻ ነው።

መሪ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረው የግል ኅብረቱ ምስሶ ለጎጆ ቤት እንደሆነው ነው። ሌሎች የመሪ ተግባሮችና አገልግሎቶች ሁሉ የቤቱ ቋሚዎች ቢሆኑ እነዚህ የሚቆሙት ከምስሶው ጋር በመያያዝ ነው። ምስሶው የሌሎቹን ቋሚዎች መጠን፤ ቅርጽና አቅጣጫ እንደሚወስን ሁሉ ክርስቲያናዊ መሪም ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ኅብረት እንዲሁ ነው።

ማጠቃለያ፡- መሪ አስቀድሞ በግል ሕይወቱ ከእግዚአብሔር ጋር የሰመረ ኅብረት ያለው፤ ከዚያም ከቤተ ሰቡ ጋር በፍቅር የሚኖር

መሆን አለበት። ከቤት ውጭ ያለው የመሪነት አገልግሎት የቤት ውስጥ ማንነቱ ነጸብራቅ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ሲናገር «ሰው ግን የራሱን ቤት እንዲያስተዳድር ባያውቅ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዴት ይጠብቃታል?» (1ጢሞ 3:5) ይላል። መሪ ምሳሌነቱና የማስተዳደር አቅሙ በትንሹ በቤቱ ደረጃ የታየና የተመሠከረለት ካልሆነ በስተቀር ከፍ ላለው የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ሊመረጥ አይችልም። ለአንድ መሪ ለአመራር ብቃቱና የተግባር መከናወኑ መነሻው ከእግዚአብሔር ጋር ያለው የግል ኅብረቱ በመሆኑ ይህ በምንም ሊተካ አይችልም።

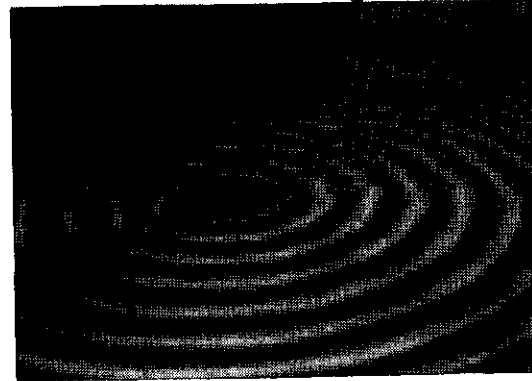
በተጨማሪም በግል ሕይወቱ ሰይጣን የማይከሰው፤ በብርሃን የሚመላለስና

ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ኅብረት ያለው መሪ አካባቢውን ሁሉ በመልካም

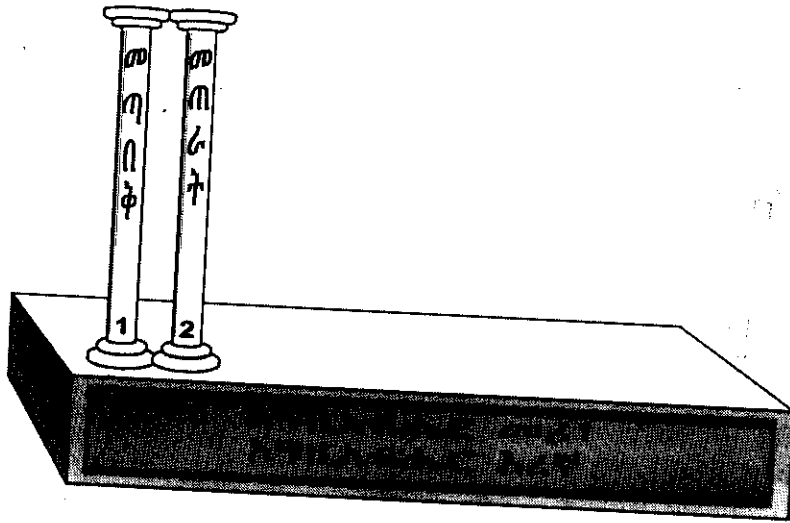
የማንቀሳቀስና ተፅዕኖ የማድረግ መንፈሳዊ አቅም ያገኛል።

የሚቀጥለው ስዕል እንደሚያመለክተው

በኩሬ ላይ የሚያርፍ ጠብታ ከወደቀበት ቦታ ጀምሮ ዙሪያውን እያንቀሳቀሰ በሁሉም አቅጣጫ ብዙ ርቀት እንደሚሄድ ሁሉ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ኅብረት ያለውም ሰው እንዲሁ ነው።



ዓምድ 2:- መጠራት



የመንጋው ባለቤትና የሕዝቡ መሪ አግዚአብሔር መሪዎችን ይጠራል በመንጋውም ላይ ይሾማቸዋል። መሪነት ለአግዚአብሔር ጥሪ መልስ መስጠት በመሆኑ ጥሪው የደረሰው ሰው መጠራቱን ያውቀዋል፤ ቤተ ክርስቲያንም (ቅዱሳን) ያጸኑታል።¹⁰

¹⁰ "Most denominations ... realize that while people may train for leadership, only God calls. The church acts as a confirming agency. This process often begins when people grow into leadership roles in a local congregation and members recognize their uniqueness", Michael Youssef, 1986, The Leadership style

ስለሆነም በክርስቲያናዊ መሪነት አያንዳንዱ ሰው ወደ መሪነት መግባት የሚገባው ከአግዚአብሔር ለቦታው የተቀበለው ጥሪ ሲኖረው መሆን አለበት። እዚህ ላይ ሁለት ዓይነት ጥሪ መኖሩንም መገንዘብ ይጠቅማል። አንደኛው ሰው ሁሉ በጌታ አዳኝነት እንዲያምን የሚደረግለት ጥሪ ነው። በእርሱ ያመነ ሁሉ ጥሪውን የተቀበለ ነው። ይህ ጥሪ የዘላለም ክብር ተካፋይ ለመሆን፤ ለቅድስና መጠራት ነው (1ጴጥ 1:15፤ 2:9፤ 2:21፤ 3:9፤ 5:10)። ሁለተኛው:- «ማንን እልካለሁ? ማንስ ይሄድልናል?» (ኢሳ 6:8) እንደሚል ለተለየ አገልግሎትና ተልእኮ መጠራት ነው (ሐዋ 9:3-6)።

አግዚአብሔር ሰዎችን ገና ሳይወለዱ ያውቃቸዋል። ለአገልግሎትም ይመርጣል። ኤርምያስን በእናቱ ማጎጸን መረጠው (ኤር 1:5)፤ ዮሴፍ ሕዝብን እንዲያድን ላከው (ዘፍ 45:7፤ መዝ 105:17)፤ ሙሴን «...ሹምና ቤዛ አድርጎ ላከው» (ሐዋ 7:35)። ዳዊትን ለንጉሥነት ቀባው (1ሳሙ 16:13፤ መዝ 89:20)፤ ጳውሎስን ለአሕዛብ ወንጌል ሰባኪነት ጠራው (ሐዋ 9:15)፤ ኢየሱስን ቀባው (ሉቃ 4:17-19)።

ደቀ መዛሙርት ለአገልግሎት (ለሐዋርያነት) ራሳቸውን አልመረጡም፤ ራሳቸውንም አልሾሙም። ጌታ ሲናገር «እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ አብም በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ» (ዮሐ 15:16) እንዳለ የመረጣቸው ኢየሱስ፤ የሾማቸውም አርሱ ነው።

of Jesus: How to Develop the Leadership qualities of the Good Shepherd, Victor books, SP Publications, Wheaton, P.16

ሙሴ የተሰጠውን አገልግሎት ሲጨርስ እግዚአብሔርን የጠየቀው፡- «የእግዚአብሔር ማኅበር እረኛ እንደሌለው መንጋ እንዳይሆን፤ በፊታቸው የሚወጣውን በፊታቸውም የሚገባውን የሚያስወጣቸውንም የሚያስገባቸውንም ሰው የሥጋ ሁሉ መንፈስ አምላክ እግዚአብሔር በማኅበሩ ላይ ይሹመው» (ዘኁ 27:17) በማለት ነበር፡፡ እግዚአብሔርም አያሱን ሾመላቸው፡፡

በአንጻሩ ቆሬ ራሱን የሾመና ሌሎች ብዙዎችን ከእርሱ በኋላ ያሰለፈ ሰው ነበር (ዘኁ 16)፡፡ እንዲሁም አስራኤላውያን ኑ አለቃ ሾመን ወደ ግብፅ እንመለስ ብለው እርስ በርሳቸው ሲነጋገሩና አለቃ ለመሾም ሲመካከሩ በዘኁ 14:4 እንመለከታለን፡፡ ይህም አካሄዳቸው ከእግዚአብሔር ሀሳብ የሚቃረን የሰው ምክር ብቻ ነበረ፡፡ በአዲስ ኪዳን ዲዮፕራጢስም (3ዮሐ) ራሱን ከፍ አድርጎ የተመለከተና የሾመ ሰው ነበር፡፡

ኢዮርብዓም ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ በአስራኤል ማኅበር መካከል «...ከሌዊ ልጆች ካይደሉ ከሕዝቡ ሁሉ ካህናትን አደረገ» (1ነገ 12:31)፡፡ እነዚህ ካህናት ኢዮርብዓም የራሱን ሀሳብ (ምኞት) ለማስፈጸም የመረጣቸውና የሾማቸው ነበሩ፡፡ እነዚህ በሰው ብቻ የተመረጡ አገልጋዮች ምሳሌ ናቸው፡፡

እግዚአብሔር በቤቱ የሚያገለግሉትንና በሕዝቡ ፊት የሚቆሙ አለቆችን (መሪዎችን) በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ራሱ ይመርጣል፡፡ እግዚአብሔር የሚሾማቸውን ሰዎች በስም እየጠራ በቀጥታ ራሱ ሲሾማቸው ብዙ ቦታ እንመለከታለን፡፡ ለምሳሌ ጌታ ኢየሱስ ሐዋርያው ጳውሎስን በደማስቆ መንገድ «ነገር ግን ተነሣና በእግርህ ቁም ስለዚህ እኔን ባየህበት ነገር ለአንተም በምታይበት ነገር አገልጋይና ምስክር ትሆን ዘንድ ልሾምህ ታይቼልሃለሁና» (ሐዋ 26:16) ብሎት ነበር፡፡ ስለሆነም ሐዋርያው ጳውሎስ

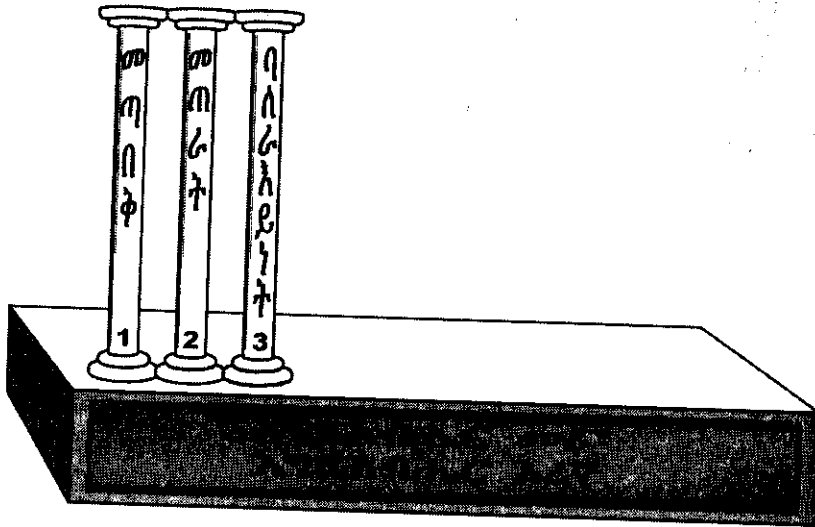
«ለአገልግሎቱ ሾሞኝ ታማኝ አድርጎ የቆጠረኝን እግዚአብሔርን...» (1ኪሞ 1:12) በማለት ስለ መሾሙ ይመስከራል፡፡

እግዚአብሔር በሰዎች በኩልም አገልጋዮቹን ሲሾም እናያለን፡፡ ሐዋርያት መመዘኛዎችን አዘጋጅተው አገልጋዮችን እንደ መረጡ በሐዋ 6:1-6 እናነባለን፡፡ እንዲሁም በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ሽማግሌዎችን ሾመዋል፡፡ በኤፌሶን የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ተሾመው ነበር (ሐዋ 20:17)፤ በፊሊጵስፆስ ኤጲስ ቆጶሳትና ዲያቆናት ነበሩ (ፊሊ 1:1)፡፡ ጳውሎስ ስለ ጢሞቴዎስ የወንድሞችን ምስክርነት ተቀብሎ ለአገልግሎት ይዞት እንደ ሄደ በሐዋ 16:1-4 እንመለከታለን፡፡ በኋላም የታመኑ መሪዎችን እንዲሾም ጢሞቴዎስን አዘዘው (2ኪሞ 2:1-2)፡፡ ይህ በሰዎች በኩል እንደ ታሉ መፈጸም ያለበት የእግዚአብሔር አሠራር ነው፡፡ በእግዚአብሔር ቃል መመዘኛነት ሽማግሌዎችን ዲያቆናትንና ሌሎች አገልጋዮችን በመምረጥ የቤተ ክርስቲያንን ሥራ ማካሄድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው፡፡

እንግዲህ በመሠረቱ ለቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችን የሚሰጥ/የሚሾም እግዚአብሔር ነው፡፡ ለቤቱ አገልጋዮችን የሚሾም እግዚአብሔር ሆኖ ሳለ በእግዚአብሔር ሳይመረጡ ለራሳቸው የሚሾሙበትን ቀን የሚናፍቁ ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉ (2ሳሙ 15:4)፡፡ ይህ «ሰው ብቻ» (1ቆሮ 3:4) መሆን ነው፡፡ ስለዚህ ክርስቲያናዊ መሪ በእግዚአብሔር የተጠራ እንጂ ራሱን የማይሾም ነው፡፡ በእግዚአብሔር ሳይመረጥና ሳይሾም የመሪነትን ቦታ የሚይዝ ሁሉ ክርስቲያናዊ መሪ አይደለም፡፡

ዓምድ 3:- ባለራእይነት

መሪነት እግዚአብሔር ለዚያ ዘመን ያለውን ሀሳብ በመረዳት ያንኑ ማገልገል በመሆኑ ይህ የእግዚአብሔርን ሀሳብ መረዳት «ራእይ» ነው።



3.1 እግዚአብሔር ለዘመኑ ያለውን ሀሳብ መረዳት ለራእይ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትርጉሙ እግዚአብሔር ለሰው የገለጠው ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት በማድረግ ራእይ ማለት «ከእግዚአብሔር የሚሰጥ፤ በሥጋ ዓይን የማይታይ፤ ሰው በመንፈሱ ከእግዚአብሔር የሚረዳው» ነው ማለት እንችላለን።

ነህምያ ከተሰጡት ራእይዎች (ሥራዎች) መካከል ስለ አንዱ ሲናገር እምላኬም ታላቆቼንና ሹማምቱን ሕዝቡንም ሰብስቤ አቁጥራቸው ዘንድ በልቤ አደረግ» (ነህ 7:5) ይላል። ዕንባቆምም እግዚአብሔር «...ራእዩን ጻፍ...» (ዕን 2:2) እንዳለው ይናገራል።

ሐዋርያው ጳውሎስ 2ቆሮ 12:1 ላይ «ከጌታ ወዳለው ራእይና መገለጥ» ይላል። ሐዋርያው ዮሐንስ ፍጥም በምትባል ደሴት ውስጥ «በጌታ ቀን በመንፈስ ነበርኩ፤ በኋላዬም የመለከትን ድምፅ የሚመስል ታላቅ ድምፅ ሰማሁ፤ እንዲሁም የምታየውን በመጽሐፍ ጽፈህ...» (ራእ 1:10-11) ተብሎ መታዘዙን ይገልጻል። ዮሐንስ የሚያየው ነገር ነበር።

ራእይ አንድ መሪ ሊሠራ ከሚመኘው ወይም ከሚፈልገው የሥራ አቅድ ያለፈ ነው። ራእይ አንድ መሪ የራሱን ዕይታ ወይም የእርሱን ምኞት ወይም ሌሎች የሠሩትን ሥራ እርሱ ባለበት ቦታ በመድገም አስመስሎ መሥራትም አይደለም። ራእይ መሪው ለተቀበለው የአገልግሎት ኃላፊነትና ለሚመራው ሕዝብ እግዚአብሔር ለዚያ ዘመን እንዲሠራ የሚፈልገውን ሥራ መረዳት ወይም የሥራ ትዕዛዝን ከእግዚአብሔር መቀበል ነው።

ከእግዚአብሔር የሆነ ተግባር ወይም ሥራ አብዛኛውን ጊዜ የሚመጣው ቃሉን በማጥናትና በመጸለይ ነው። ከመሪዎች የሚጠበቀው የእግዚአብሔርን ቃል እያነበቡና እያጠኑ፤ ላሉበት ቤተ ክርስቲያን፤ ላሉበት ዘመን፤ ለሚመሩት ሕዝብ እግዚአብሔር ምን ምሪት ይሰጠናል? ምንስ አድርጉ ይለናል? ብለው በጸሎት መጠባበቅ ነው። ይህን ለማድረግ እግዚአብሔርን ለመስማት የተዘጋጀ ባሕርይን (መንፈስ) ይጠይቃል።

ስለሆነም ክርስቲያን መሪዎች ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር እንዳለ የሚያምኑ፤ በሁሉም ዘመን ስለ ሥራው እርሱ ዋና ባለቤት

እንደሆነና የሥራ መመሪያ እንዲሟሰጥ የሚገነዘቡ፤ በአሁኑም ዘመን ለሰዎች እንደሚናገር፤ እንደሚመራና አሠራርን እንደሚያሳይ የሚያምኑ ሰዎች ናቸው።

ሥራው የእግዚአብሔር ነውና ራሳይን የተቀበለ መሪ ለራሱ መፈጸም ከእግዚአብሔር ጋር አብሮ የሚሠራ ይሆናል። በመሆኑም ራሳይ ያላቸው መንፈሳዊ መሪዎች የራሳቸውን ፍላጎት የማይሠሩ፤ ለራሳቸው ስም መጠሪያ የማያደርጉ ናቸው። ራሳይ ያላቸው መሪዎች በእነርሱ ዘመን ይህንን አስጀመሩ ወይም ይህን ያደረጉት እነርሱ ነበሩ። ተብሎ ሐውልት እንዲተከልላቸው ወይም ስማቸው እንዲዘከር የማያደርጉ፤ ነገር ግን «እግዚአብሔር ዓላማዬ» ነው ብለው የሚሠሩ፤ ብድራታቸውን ትኩር ብለው የሚመለከቱ፤ እግዚአብሔር ከተማ እንዳዘጋጀላቸው የሚያውቁ (ዕብ 11:16) ናቸው። እነዚህ መሪዎች ዓይናቸውን በጌታ ላይ ያደረጉ፤ መዝገብን በሰማይ የሚሰበስቡ ናቸው።

እንግዲህ ራሳይ በሥጋ ዓይን ከሚታየው ያለፈ ረጅሙን ዘመን «በመንፈሳዊ ዓይን» አርቆ ማየት ነው። ራሳይ በእግዚአብሔር ቃል በተገለጠው አጠቃላይ ሀሳብ (ማዕቀፍ) ውስጥ ሆኖ ለዚያ ቦታና ዘመን እግዚአብሔር እንዲከናወን የሚወደውን መረዳት ነው።

ራሳይ ያላቸው መሪዎች የእግዚአብሔርን ሀሳብ ተረድተው የሚመሩትን ሕዝብ የሚሄድበትን አቅጣጫ የሚያሳዩና በአገልግሎት የሚያሰለፉ ናቸው። ራሳይ የሌለው ሕዝብ የሚሄድበትን የማያውቅ ነው። መጨረሻውም ጥፋት ነው። «ራሳይ ባይኖር ሕዝብ መረን ይሆናል፤ ሕግን የሚጠብቅ ግን የተመሰገነ ነው» (ምሳ 29:18፤ እንዲሁም ሰቆ 2:9)።

"Where there is no vision, the people perish: but he that keepeth the law, happy is he", KJV. "Where there is no

ራሳይ ሰው እንዲሆን የሚፈልገው ምኞት አይደለም።¹² ራሳይ እግዚአብሔርን በማወቅ፤ ሀሳቡን በመረዳትና ፈቃዱን በመፈለግ ይጀምራል።¹³ ራሳይ አሁን ከሚታዩት ሁኔታዎች በላይ የሆኑና እግዚአብሔርን የሚያከብሩ ነገሮችን አልሞ መነሣት ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ከመነሣት አስቀድሞ እግዚአብሔርን መጠየቅና እርሱ የሚሰጠውን ራሳይ (ምሪት)¹⁴ መቀበል ይገባል።

መንፈሳዊ ራሳይ የሥራው ባለቤት ከሆነውና ነገን ከሚያውቀው ከእግዚአብሔር ይሰጣል። መሪነት ከራሳይ (ከሸክም) ይጀምራል። ራሳይ እንደ ነህምያ ስለ አንድ ሁኔታ ከመስማትና ከማየት፤ እንዲሁም በልብ ከሚኖር ሸክም ቢጀምርም የሚወለደውና የሚያድገው በጸሎት ነው።

revelation, the people cast off restraint; but blessed is he who keeps the law" (NIV)

¹² "Vision is not a projection of what we perceive needs to be done or what we want to accomplish, but it is a divinely sourced directive which draws a response from us and calls us forth into action. Vision from God summons us", Bob Gordon (1990) *The Leader's Vision*, Sovereign World, Tonbridge, Kent, p.12.

¹³ ቡብ ጎርደን ይህን ሀሳብ ጥሩ ይገልጻል። "Vision arises out of a burden to know and to do the will of God and to become whatever God wants us to become. The questions are not, "where do I want to go?" or "what do I want to do or become?" but "where does He want to take me?" and "what does He want me to do or become?"", Bob Gordon, *Ibid*, p.12

¹⁴ ይህም ምሪት ምንጩ ከእግዚአብሔር ሆኖ «በራሳይ»፤ በሕልም፤ በመንፈስ፤ በቃሉ መገለጥ ወይም ሌላ እግዚአብሔር ሊጠቀምበት በወደደው መንገድ የሚሰጥ ሊሆን ይችላል።

ምንም ያህል ድንቅ የሚባል የተቀናጀ የሥራ እቅድና የአሠራር ስልት ቢዘጋጅ፤ እግዚአብሔር ለዚያ ዘመንና ሁኔታ ያለው ሀሳቡ ምን እንደሆነ በመረዳት እንደ ሀሳቡ የሆነ እቅድ ካልተዘጋጀና ሥራውም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ካልተሠራ በስተቀር ከንቱ፤ የከንቱ ከንቱ ነው። ስለሆነም በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የእግዚአብሔርን መሪነት የሚያውቅና እርሱን በቅርበት ሆኖ የሚከተል አስተዋይ አገልጋይ ነው። ይህ ካልሆነ ግን እቅዱ ለእግዚአብሔር ከብር የማይሆን፤ «ዘላለማዊ ዋጋ» የሌለውና ውጤት የማይገኝበት ከንቱ ልፋት ብቻ ይሆናል።

ዘመኑን የሚዋጅ ሰው የእግዚአብሔር ፈቃድ ለራሱና ላለበት ዘመን ምን እንደሆነ የሚረዳ ሰው ነው (ኤፌ 5:15-17)። ያለዚያ ሞኝ መሆን ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ ለዚያ ዘመን ምን እንደሆነ ማስተዋልና ያንን ማድረግ ደግሞ ጥበበኛ መሆን ነው። ዳዊት በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን ሀሳብ አገለገለ። ሙሴም እንዲሁ በራሱ ዘመን እግዚአብሔር የሰጠውን አገልግሎት በታማኝነት ፈጸመ። ጳውሎስም በነበረበት ዘመን የተሰጠውን ጥሪ/ ፋጫውን በመፈጸም የእግዚአብሔርን ሀሳብ አገለገለ።

እግዚአብሔር አንድ ዘላለማዊ ሀሳብ አለው። ይህ አሠራር በዘመናት የተከፈለና ተከታታይነት ያለው ሆኖ ወደ አንድ ግብ የሚያመራ ሀሳብ ነው። ስለዚህ እያንዳንዱ ሰው ባለበት ዘመን ያለበትን የእግዚአብሔርን ሀሳብ ተረድቶ ያንን ሀሳብ አገልግሎ ያልፋል። ላለበት ዘመንና ላለበት ቦታ እግዚአብሔር ምን እንዲሠራ እንደሚፈልግ የተረዳ መሪ የሚሠራውን የሚያውቅ ሰው ነው።

በአሁኑ ዘመን የሚኖር ሰው ልክ የሙሴን ዓይነት አገልግሎት ለማገልገል ቢፈልግ ተስፋ የተገባላቸው ከግብጽ በአካል የሚወጡ እስራኤላውያን የሉምና ልክ ያንኑ አመራር ሊደግመው አይችልም።

እንደ ዳዊት መሆን ቢፈልግም ስለ ፈለጉ ብቻ የሚሆን ነገር አይኖርም። እንደ ጳውሎስ በተለያዩ ሀገሮች በመሄድ ማገልገልም ላይኖር ይችላል። ስለሆነም ምንም እንኳን መንፈሳዊ መሪነት በይዘቱ አንድ (ይኸውም የእግዚአብሔርን ሀሳብ ማገልገል) ቢሆንም አንድ ዓይነት ተግባርና የአሠራር ስልት (ቅድም ተከተል) የለውም። እዚህ ላይ እንግዲህ ትልቁ ጥያቄ እንደኛ ዘመኑን ማወቅ፤ ሁለተኛ እግዚአብሔር ለዚያ ዘመን ያለውን ሀሳብ መረዳት ነው።¹⁵

ስለዚህ ክርስቲያን መሪ በመሪነት ጥሪው ውስጥ በተለይ ለእርሱ የተሰጠው የሥራ ድርሻ ምን እንደሆነ ለይቶ የሚያውቅ መሆን አለበት። ዮሴፍ በመሪነቱ ሕዝብን ያድን ዘንድ ተላከ፤ ሙሴ በመሪነቱ ሕዝብን ነጻ አወጣ፤ ነህምያ ቅጥርን አደሰ፤ ጳውሎስ በማስተማር፤ በመስበክና፤ በሐዋርያነት ወንጌልን አገለገለ።

ራእይን ከእግዚአብሔር የተቀበለ ሰው ቀጥሎ ጊዜን፤ ተግባርንና ግብን በማገናኘት ወደ ሥራ ይገባል። ነገ፤ ምን በመሥራት? የት መድረስ እንደሚያስብ እቅድ ያዘጋጃል። ሆኖም ስለ ነገስ ማን ያውቃል? ማንስ አይቶታል? ወደ ነገ በእምነት ይጓዛል።

3.2 እምነትና ራእይ

እምነትና ራእይ የተያያዙ ናቸው። ራእይ በርቀት ያለውን ዛሬ ላይ ሆኖ ማየት ሲሆን እምነት ደግሞ ያ በእርግጥ በእግዚአብሔር ጊዜ እንደሚፈጸም በራእይ ሰጪው ታምኖ በሥራው መቀጠል ነው።

¹⁵ “God reserves the right to use His servants and their experiences in different ways. Let’s try to resist copying a blueprint from another person’s ministry. God is very creative, and he always has purpose in the specific ways He chooses to use us.” Beth Moore, 2001, To Live is Christ: Embracing the passion of Paul, Monarch Books, Mill Hill, London, p.124.

ለነገ ራሕይ ያለው ሰው ዛሬ የእምነት ጉልበት አለው፤ ተፈጽሞ ለማየት ጉጉት አለው።

ራሕይ የተቀበለ ሰው ራሕዩ አስከፊጸም ድረስ ተግባሩ የሚሠራ፤ በዓላማው የሚጸና ሰው ነው። በሥራው ላይ በሚነሣው ችግርና ተቃውሞ ተስፋ ሳይቆርጥ ራሕይ የሰጠውን እግዚአብሔርን በተስፋ የሚጠብቅ፤ በኃይሉ ችሎት የሚተማመን፤ ከእርሱ ጋር ያለውን ኅብረት በማጥበቅ ኃይሉን በየጊዜው የሚያድስ ሰው ነው። ራሕይ ያለው ሰው አስከፊጸም ድረስ አያርፍም። የእምነት አባቶች የተነገረውን አመኑ፤ የእምነት እርምጃ ወሰዱ (ዕብ 11)።

አስራኤላውያን በየዘመኑ የተለያዩ ተግባር አከናውነዋል። ከግብጽ የሚወጡበት ዘመን ነበር፤ የሚጓዙበት ዘመን ነበር፤ ምድሪቱን የሚወርሱበት ዘመን ነበር፤ ወዘተ. በዜና 12:32 የተጠቀሱት የይሳኮር ልጆች በነበሩበት ዘመን ደግሞ አስራኤል ማድረግ የነበረበት ንጉሥ ማንገሥ ነበር። «አስራኤልም የሚገባውን ያደርግ ዘንድ ዘመኑን የሚያውቁ ጥበበኞች ሰዎች የይሳኮር ልጆች»¹⁶ (ዜና 12:32) እንደሚል ጊዜው ዳዊትን የማንገሥ ዘመን ነበር (12:23)። ዘመኑን በማወቃቸው ለሌሎች ሁሉ በዚህ መሪዎች ሆኑ። ተስፋን ከዘመን ጋር አገናኙ። ዛሬም ቤተ ክርስቲያን የምትፈልገው እንዲህ ዓይነት ጥበበኛ ክርስቲያናዊ መሪዎችን ነው።

በማጠቃለል መሪዎች በዚያ ዘመንና ባሉበት አካባቢ ለሚመሩት መንጋ ምን ማድረግ እንደሚገባቸው ግልጽ ዓላማ ያላቸው ሊሆኑ የሚጠበቅ ሲሆን አብዛኛውን ጊዜ በመንፈሳዊ መሪዎች የሚፈጸም

¹⁶ And of the children of Issachar, which were men that had understanding of the times, to know what Israel ought to do; KJV, «men of Issachar, who understood the times and knew what Israel should do» (NIV)

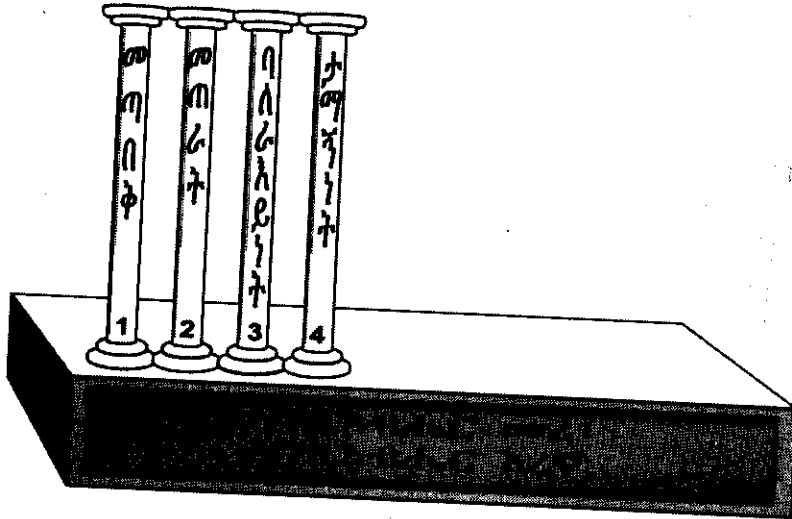
ስህተት እኔ የማወጣው አቅድ ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ራሕይ ነው፤ የሚለው «ግምታዊ» አስተሳሰብ ነው።¹⁷ ከዚህም የተነሣ የእነርሱን አቅድ እግዚአብሔር የራሱም እንዲያደርገው ይጸልያሉ። በአቅዳቸው እንዲመራ ይለምኑታል። ጋሪ ለፈረስ መንገድ ያሳያልን?

በተጨማሪም ከዚህ ጋር በተያያዘ አንድ ነገር ልብ ማለት ይገባል። ራሕይን የተቀበለ ሰው የማያቋርጥ ግንኙነት ከሰጪው ጋር ማድረግ ይገባዋል። አብዛኛውን ጊዜ «ራሕይ የሚጨነግፈው» ተቀባዩ ስለ አፈጻጸሙ ከሰጪው ጋር የማያቋርጥ ግንኙነት (ጸሎትና መታዘዝ) ስለማያደርግ ነው። ከተቀበለ በኋላ «ባለ ራሕይ» ይሆናል። ትክክለኛው አገልግሎት ግን የሚሠራውን ከተረዳ በኋላ፤ እንዴት እንደሚሠራውና እያንዳንዱን ተግባር መቼ ማከናወን እንደሚኖርበት እግዚአብሔርን በመጠየቅ ሲሆን ነው።¹⁸

¹⁷ የብላክሊ ወንድማማቾች አገላለጽ ለዚህ ይስማማል። «Too often, people assume that along with the role of leader comes the responsibility of determining what should be done. They develop aggressive goals. They dream grandiose dreams. They cast grand visions. Then they pray and ask God to join them in their agenda and to bless their efforts. ... Spiritual leaders seek God's will, whether it is for their church or for their corporation, and then they marshal their people to pursue God's plan. » Blackaby, *ibid*, p.23.

¹⁸ እግዚአብሔር በሚሰጠው ራሕይ ግብ፤ የሚከናወንበት መንገድና ጊዜው ሦስቱም አስፈላጊዎች ናቸው። Leighton Ford Quotes Charles Blair as saying «Each God-given dream,... had three ingredients: the method and the timing were equally important as the goal. ... three questions the leader must ask about how a vision relates to God's will: Is the dream his vision? Is the method his way? Is the timing his moment?» Leighton Ford, *ibid*, p.82

ዓምድ 4:- ታማኝነት፤



በዕብራውያን መጽሐፍ ምዕራፍ 3 «ሙሴ ደግሞ በቤቱ ሁሉ የታመነ እንደሆነ፤ እርሱ [ክርስቶስ] ለሾመው የታመነ ነበረ። ...ሙሴስ በኋላ ስለሚነገረው ነገር ምስክር ሊሆን በቤቱ ሁሉ እንደ ሎሌ የታመነ ነበረ፤ ክርስቶስ ግን እንደ ልጅ በቤቱ ላይ የታመነ ነው» (ዕብ 3:2-5) እንደሚል ታማኝነት የአገልጋይ ቁልፍ መግለጫ ነው።

ታማኝነት፡-» እግዚአብሔርን በመፍራት ላይ የተመሠረተ እውነተኛነትና ቅንነት ነው። ታማኝነት የክርስትናን ትምህርት በኑሮ መግለጽ ነው ማለት ይቻላል። መጽሐፍ «ኢዮብ ...ፍጹምና ቅን፤ እግዚአብሔርንም የሚፈራ፤ ከከፋትም የራቀ ነበረ» (ኢዮ 2:3)²⁰ እንደሚል እግዚአብሔርን መፍራት ባለበት ታማኝነትና ጽድቅ አለ።

4.1 የመሪ ብርታቱ እግዚአብሔርን መፍራቱ

እግዚአብሔርን መፍራት ከኃጢአት መራቅ ነው። ጆን ዌስልይ «እግዚአብሔርን ብቻ የሚፈሩ፤ ኃጢአትን ብቻ የሚጠሉ፤ የተሰቀለውን ኢየሱስ ክርስቶስን ብቻ የሚያውቁ መቶ ሰዎችን ስጠኝ፤ ምድርን አገለግጣለሁ»²¹ እንዳለው እግዚአብሔርን የሚፈሩ ጥቂት ሰዎች ባሉበት ታላቅ ሥራ ይከናወናል።

ታማኝነት የሌለበት ኑሮ «ውሸተኛነት» የሰለጠነበት ሕይወት ነው። ስለ እንዲህ ዓይነት ሕይወት ሐዋርያው ዮሐንስ በመልእክቱ፡-

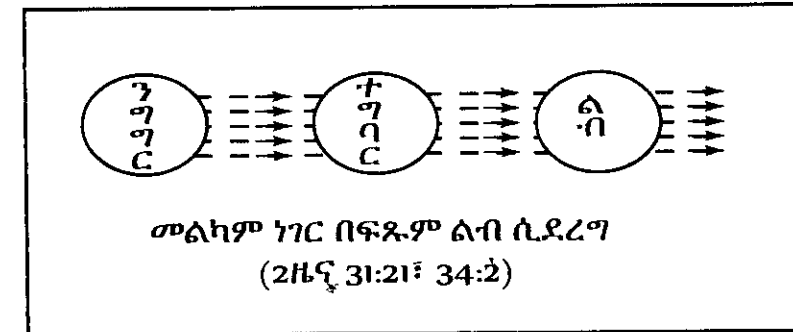
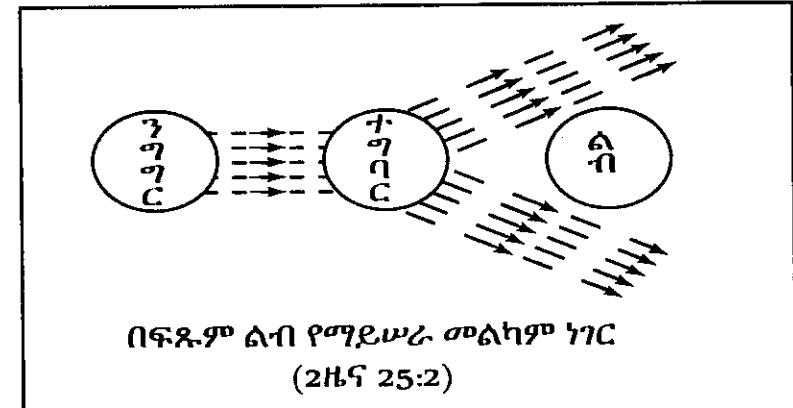
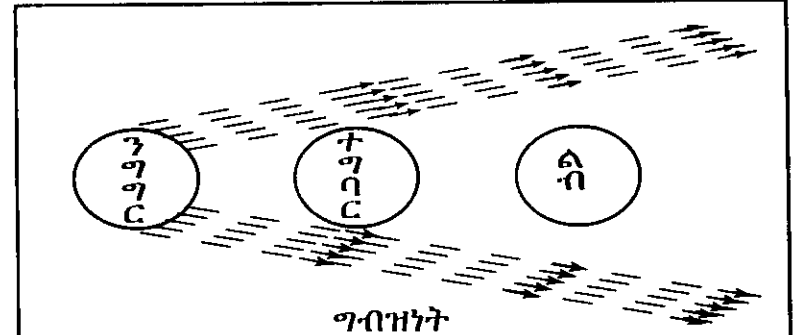
¹⁹ Integrity. The word integrity in Hebrew is tummah - innocence, in Gk is peri (per-ee'); completeness (through), uncorruptness, in Latin: integrate - to make whole. Thus a person with integrity is a morally whole person.

²⁰ «that man was blameless and upright, one who feared God and turned away from evil», ESV. «This man was blameless and upright; he feared God and shunned evil», (NIV)

²¹ Michael quotes John Wesley as having said, «Give me a hundred men who fear nothing but God, and who hate nothing but sin, who know nothing but Jesus Christ and Him crucified, and I will shake the world.» Michael Youssef, Ibid, P.113

1. ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት አለኝ እያሉ በጨለማ መመላለስ (ዮሐ 1:6)
2. ኃጢአት የለብኝም እያሉ ራስን ማታለል (1:8)
3. እግዚአብሔርን እናውቃለን እያሉ ትእዛዙን አለመጠበቅ (2:4)
4. በብርሃን እንኖራለን እያሉ ወንድሞችን መጥላት (2:9)
ኃጢአት እንደሆነ ተናግሯል።

ታማኝነት የንግግርና የተግባር መመሳሰል ሲሆን በእግዚአብሔር ዘንድ ሞገስ የሚያስገኝ አገልግሎት ተግባር ከልብ ጋር ሲመሳሰል ነው። ይህም ማለት ትክክለኛውን ሥራ በፍጹም ልብ መሥራት ነው። ለምሳሌ የይሁዳ ንጉሥ የነበረው አሜስያስ «በእግዚአብሔርም ፊት ቅን ነገር አደረገ፤ ነገር ግን በፍጹም ልብ አይደለም» (2ዜና 25:2) ተብሏል። ንጉሡ የሠራው በእግዚአብሔር ፊት ትክክል የሆነ ነገር ቢሆንም ይህን ትክክለኛ የሆነውን ነገር ለእግዚአብሔር ፈጽሞ በተሰጠ ልብ ሆኖ አልሠራውም። የሚቀጥሉት ሥዕሎች ይህንን ለመረዳት ያግዛሉ።



ስለ ንጉሡ አሳ ደግሞ «አሳ እንደ አባቱ እንደ ዳዊት በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ፡፡ ...ነገር ግን በኮረብቶቹ ላይ ያሉትን መስገጃዎች አላራቀም የአሳ ልብ ግን በዘመኑ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ፍጹም ነበር» (1ነገ 15:1-14) ተብሏል፡፡ አሳ ትክክለኛ ነገርን ያደረገና በፍጹም ልብ የኖረ «የአቅሙን» ያገለገለ ሰው ነው፡፡ አሳ ያገለገለው ጥቂት ባይሆንም ያልሠራው ብዙ ነበር፡፡ ይሁን እንጂ ያ የሠራው ነገር ትክክለኛ ነገር ነው፡፡ ልቡ ደግሞ በዘመኑ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ፍጹም ነበር፡፡ ስለ ንጉሡ ሰሎሞን ደግሞ «የአባቱ የዳዊት ልብ ከእምላኩ ከእግዚአብሔር ጋር ፍጹም እንደነበረ፤ የሰሎሞን ልብ እንዲሁ አልነበረም» (1ነገ 11:4) ተብሏል፡፡

በዚህ ዘመን በመሪዎች ዘንድ እየተፈለገ የታጣው ዋና ነገር ታማኝነት ነው፡፡ ከዚህም የተነሣ በመድረክ (በአደባባይ) ሲታዩ «ድንቅ» የተባሉ መሪዎች ተግባራቸው እየተቃረነባቸው መጨረሻቸው ሳያምር የቀሩ ጥቂት አይደሉም፡፡ በ20ኛው ክፍለ ዘመን ሁለተኛ አጋማሽ በዓለም ዙሪያ በጥሩ የታማኝነት ሕይወት ከሚታወቁት አንዱ የወንጌል አገልጋዩ ዶ/ር ቢሊ ግራሃም ናቸው፡፡ በአገልግሎታቸው መጀመሪያ ላይ ለራሳቸውና አብረዋቸው ለሚሠሩት ታማኝነትን በተመለከተ ባለ አራት ነጥብ ውሳኔ አደረጉ፡፡ በዘመናቸው ሁሉ በእነዚህ ውሳኔዎቻቸው ጸንተው ኖሩ፡፡ እነዚህም የታማኝነት ነጥቦች፡²²

²² «1. Shady handling of money, 2. Sexual immorality (avoid any situation that would have even the appearance of compromise or suspicion), 3. Badmouthing others doing similar work, 4. Exaggerated accomplishments» Harold Myra and Marshall Shelley, ibid, p.55-56.

1. በገንዘብ አያያዝ ግልጽነት²³
2. ከሴሰኝነት የሸሸ አደኗር
3. ሌሎችን አለማማት
4. የተገኘን ውጤት አለማጋነን²⁴ የሚሉ ናቸው፡፡

ዶ/ር ቢሊ ግራሃም በዓለም ዙሪያ በክርስቲያኖች ዘንድ የሚታወቁት በታላቅ የወንጌል ሰባኪነታቸው ብቻ ሳይሆን ለበብ በሌለበት የታማኝነት ኑሮአቸው ጭምር ነው፡፡ ከዚህም የተነሣ በሚያምኑትና በማያምኑት ዘንድ ሁሉ «የተከበሩ» ናቸው፡፡ እንግዲህ ታማኝነት ከኃጢአት በመራቅ በብርሃን መመላለስ የክርስቲያናዊ መሪነት ቋሚ ዓምድ ነው፡፡

ታማኝ ሆኖ ለመኖር ብዙ ዋጋ ያስከፍላል፡፡ የኢዮብ ሚስት በእርሱ ታማኝነት ደስተኛ አለነበረችም፡፡ ስለሆነም «...እስከ አሁን ፍጹምነትህን ይዘሃልን?» (ኢዮብ 2:9) በማለት ጠየቀችው፡፡ የኢዮብ ፍጹምነት በቃል የሚናገረውን የእግዚአብሔር መልካምነት በሕይወቱ ከደሰረሰበት መከራ የተነሣ አለመጠራጠሩና እግዚአብሔርን በማመስገን መቀጠሉ ነበር፡፡ የሚስቱ ጥረት ኢዮብ በዚህ ዓይነት ሕይወት እንዳይቀጥል እግዚአብሔርንም እንዲሰድብ መጋበዟ ነው፡፡ ሆኖም ጌታ እግዚአብሔር ስለ ኢዮብ ሲናገር «በምድር ላይ እንደ እርሱ ፍጹምና ቅን፤ እግዚአብሔርንም የሚፈራ፤ ከከፋትም የራቀ ሰው የለም ...እስከ አሁን ፍጹምነቱን ይዟል» (2:3) ይላል፡፡ ኢዮብ እግዚአብሔር ሁልጊዜ በሁሉም ሁኔታ መልካም መሆኑን በማወቅ እርሱን በማክበር ኖረ፡፡

²³ «Billy Graham said "If a person gets his attitude toward money straight, it will help straighten out almost any other area of his life.» Harold Myra and Marshall Shelley, ibid, p.107

²⁴ «When a leader exaggerates in one area, followers wonder if they are getting the unvarnished truth in other areas.» ibid, p.56

4.2 ጽድቅና ፍትሕ

ጽድቅና ፍርድ ሥልጣን ካለው ሰው የሚጠበቁ ባሕርያት ናቸው። በመዝ 89:14 ስለ እግዚአብሔር «የዙፋንህ መሠረት ጽድቅና ፍርድ ነው» ይላል። እንዲሁም «እኔ እግዚአብሔር ፍርድን የምወድድ ስርቆትንና በደልን የምጠላ ነኝ» (ኢሳ 61:8) ይላል። ጽድቅ እውነትን በመናገር፤ ለድሃ አደጉና ለመበለቲቱ በመሟገት፤ ፍትሕ በማድረግና በመሳሰሉት ሁሉ ይገለጻል። የራስን መፈለግ ወይም አድልዎ ኃጢአት ሲሆን ባልንጀራን እንደ ራስ አድርጎ መውደድ ጽድቅ ነው።

መንፈሳዊ አመራር የፍትሕና የጽድቅ ሥራ ነው። ጽድቅም ከእግዚአብሔር ባሕርይ ጋር መስማማት ነው። የእግዚአብሔር ቃል «ፍርድ እንደ ውኃ ጽድቅም እንደማይደርቅ ፈሳሽ ይፍሰስ» (አምጽ 5:24) እንደሚል መሪ ፍትሕን የሚወድ መሆን አለበት። ለፍትሕ መስፈን የመሪዎች ድርሻ ትልቅ ነው። እግዚአብሔርን በመፍራት ላይ የተመሠረተ ፍትሕ የሚያደርጉ መሪዎች ያሉት ሕዝብ በአረፍት ይኖራል። ውኃ ባለበት ቦታ አትከልት እንደሚለመልም እንዲሁ ፍትሕና ጽድቅን በሚወድ አመራር ሕዝቡ ተዘልሎ ይኖራል።

ጽድቅ ሰው የእግዚአብሔር መጠቀሚያ (መገልገያ) ዕቃ ነው። «በትውልዱ ጽድቅ ፍጹምም ሰው ነበረ» (ዘፍ 6:9) የተባለው ኖኅ የሰው ዘር በሙሉ በውኃ ሙላት እንዳይጠፋ ምክንያት የሆነ ጽድቅ መሪ ነበር።

እግዚአብሔርን የሚያውቅ እና የሚወድ ሕዝብ መመራት የሚፈልገው ጽድቅ ባለበት፤ ፍትሕ በሚገለጥበት አመራር ነው። እግዚአብሔር ከእንዲህ ዓይነት መሪ ጋር ስለሚሆን ሥራውን ይባርክላል፤ ሥራውም ያድጋል፤ ይሰፋል፤ ለውጤትም ይበቃል።

4.3 በምሳሌነት መምራት

ጳውሎስ ጢሞቴዎስን የተሰጠውን የወንጌል አደራ እንዲጠብቅ፤ ወንጌል ሰባኪነትንም ሥራ እንዲያደርግ ሲመከረው «በቃልና በኑሮ፤ በፍቅርም፤ በእምነትም፤ በንጽሕና ለሚያምኑቱ ምሳሌ ሁን እንጂ ማንም ታናሽነትህን አይናቀው» (1ጢሞ 4:11-12) ይለዋል። ከጢሞቴዎስ የሚጠበቅበት ምሳሌነት በቃልና በኑሮ ነው። ቃልና ኑሮ ያልተመሳሰሉበት ሕይወት ግብዝነት ነው።

እዚህ ላይ ስለ እንዲህ ዓይነት የግብዝነት ኑሮ አንድ የሰማሁት ታሪክ ትዝ ይለኛል። አንድ አልኮል መጠጣት ልማድ የነበራቸው ሰባኪ መስከር ኃጢአት እንደሆነ በተደጋጋሚ ይሰብኩ ነበር። በቤታቸው አንዲት ጓዳ ውስጥ የሚጠጣ አልኮል ያስቀምጡና ጭር በሚልበት ጊዜ ወደ ጓዳዋ ገብተው ጠጥተው ይወጣሉ። ይህን ልማድ አድርገው ሲኖሩ ድንገት ሰው ቢያውቅብኝስ? የሚለው ስጋት እያደረባቸው መጣ። ስለሆነም ልጃቸው ራቅ ብሎ ከአጥር ውጭ እንዲቆምና ሰው ወደ ቤታቸው ሊዳረስ ሲል ሮጦ መጥቶ እንዲነግራቸው ያዙታል። ይህም ልጅ ይህንን ትእዛዝ በመፈጸም ለብዙ ቀናት ከቆየ በኋላ አንድ ቀን ገርሞት እንዲህ አላቸው፡- «አባባ አንተ ወደ ውስጥ ገብተህ ያንን ስታደርግ ሰው እንዳያይህ እኔ ቶሎ ብዬ እነግርሃለሁ። ስለዚህ ሰው እያይህም፤ እያውቅብህም» አለና ወደ እግዚአብሔር መኖሪያ ወደ ሰማይ በጣቱ እያመለከተ «ከላይ በኩል የሚመጣውን ግን ማን ይጠብቅልሃል?» አለ። አዎ! ታማኝነት የጎደለው ኑሮ የሚኖር ሰው በተቻለው ሁሉ ሰው እንዳያየው ጠባቂ ያቆማል፤ የህሰት ምስክርም ይገዛል። ግን ከእግዚአብሔር የሚሸፍነው ማንም የለም። እንዲህ ዓይነት ሰው በምሳሌነት መምራት የተሳነው ነው።

ስለዚህ ትልቁ ምሳሌ የመሪ ባሕርይው ነው። «ተግባር ከቃላት ይልቅ የበለጠ ይናገራል» እንደሚባለው መሪ የሚናገረውና ተግባሩ ተመሳሳይ ካልሆነ ሰዎች ያፈቃድበታል። አንድ ቀን የተናገረውን

በሌላ ቀን የሚለዋውጥና የሚነቅፍ ከሆነ ደግሞ «ለንግግር መጨበጫ» የለውም በሚል አይተባበሩትም። የፈረሳውያን ችግር ይህ ነበር። የሚናገሩትን አይናገሩትም (ማቴ 23)።

በምሳሌነት መምራት ከባሕርይ በተጨማሪ በተግባርም ይገለጻል። ምሳሌያዊ መሪዎች ሕዝብን አየሰበሰቡ አቅጣጫን የሚያሳዩ ብቻ ሳይሆኑ የተናገሩትን በተግባር ለመግለጽ በሥራው ላይ ገብተው እጃቸውን የሚያቆሽሹ ናቸው። የነህምያ አመራር ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ነው። ነህምያ ሕዝቡን «ተነሥተን እንሥራ» (ነህ 2:18) ይልና ከዚያም መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን አብረውም ሠሩ (4:21)፤ ልብሳቸውን አላወለቁም (4:23) ይላል።

ተከታዮች ከመሪያቸው ከሚጠብቁት ባሕርይ አንዱ ታማኝነት ነው። አብረው የሚሠሩ ሰዎች (ተመሪዎች) በምሳሌነት የሚመራቸውን መሪ ይወዳሉ፤ ያከብራሉ፤ በድርጅቱም ዓላማ አብረው ሊሰለፉ ፈቃደኝነታቸውን ይገልጻሉ። በተመሳሳይ ሁኔታ መሪዎች በሥራ ብርቱና ታታሪ ሲሆኑ ሠራተኞች ሁሉ መታተር ይጀምራሉ።

ታማኝ ሰው ባስቀመጡት ቦታ የሚገኝ፤ የተቀበለውን አደራ የማይበላ፤ በመንገድ የማይከዳ፤ ባልንጀራውን ለጥቅም አሳልፎ የማይሰጥ ወይም ባልንጀራውን ለጥቅም የማይሸጥ ነው። መሪ ቃሉን የሚጠብቅ፤ እንዳለው የሚያደርግና የማይከዳ መሆን አለበት። አንድ መሪ በግል ሕይወቱ የሚኖረው የታማኝነት ኑሮ በሚመራው ድርጅት ወይም ቤተ ክርስቲያን ላይ በጎ ተጽዕኖ አለው። ከመሪው ሥር ያሉት ሌሎች መሪዎች የእርሱን ምሳሌነት እንዲከተሉ ያበረታታቸዋል።

በአጠቃላይ የመሪ ቀዳዊው ታማኝነት ለአገልግሎት ለሾመው ለእግዚአብሔር ነው። ታማኝ አገልጋይ የእግዚአብሔርን ሀሳብ

የሚያገለግል ሰው ነው። በዕሳሙ 2:35 «የታመነ ካህን ለእኔ እስነሳለሁ በልቤም በነፍሴም እንዳለ ያደርጋል»²⁵ ይላል። እግዚአብሔር እንደ ልቡ የሚያገለግል እንደ ሀሳቡ የሚኖር ታማኝ የሆነ ሰውን ይፈልጋል። ታማኝነቱ ለእግዚአብሔር ነው። በቤተ መቅደስ ያገለግል የነበረው ኤሊ የሚያገለግለው የእግዚአብሔርን ሀሳብ አልነበረም። ለተጠራበት ዓላማ የቆመ ሰው አልነበረም።

²⁵ በአዲሱ መደበኛ ትርጉም «እንደ ልቤ እንደ አሳቤ የሚያገለግል የታመነ ካህን ለራሴ እስነሣለሁ»